

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

25 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir,

Judecătorii: Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Boico Victor și Bejenaru Iurie,

judecând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și de către avocatul Popușoi Sergiu în numele părții vătămate Hîncu Damian împreună cu reprezentantul părții vătămate, Hîncu Parascovia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2020, în cauza penală în privința lui

Gumeniță Iacob xxxxx, născut la xxxxx, originar din xxxxx și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.05.2010 – 08.04.2016;

Instanța de apel: 07.02.2017 – 12.06.2020;

Instanța de recurs: 11.09.2020 – 25.05.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 aprilie 2016, Gumeniță Iacob, a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Hîncu Damian a fost respinsă.

2. Potrivit rechizitoriului Gumeniță Iacob a fost învinuit în aceea că deținând conform ordinului Ministrului Afacerilor Interne, nr. 145EF din 04.04.2008, funcția de Comisar-adjunct, șef poliție ordine publică a Comisariatului General de Poliție al mun. Chișinău, în grad special de colonel de poliție, fiind persoană cu funcție de răspundere, căreia într-o instituție de stat i s-a acordat permanent, prin stipularea legii și prin numire anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, conform prevederilor Legii cu privire la poliție nr. 416-XII din 18.12.1990, art. 2 alin. (1) p. 1), 3 alin. (1), 4 alin. (1), 12 p. 1), 9), fiindu-i pus în sarcină

și fiind obligat: să apere viața, sănătatea, onoarea, demnitatea, drepturile, libertățile, interesele și averea cetățenilor de atentatele criminale și de alte atacuri nelegitime, să organizeze activitatea pe principiile legalității, umanismului și echității sociale, să mizeze pe respectarea personalității cetățenilor, constituind un garant al apărării demnității, drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, să ia măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, onoarei, demnității și averii cetățenilor în cazurile în care ei sunt amenințați de acțiuni nelegitime, de alt pericol, să curme contravențiile, să instruiască și să examineze în măsura competenței cauze privind contravențiile; fiind obligat conform fișei postului, aprobate prin ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr. 435 din 13.11.2003, Anexa nr. 5, p. 4: să asigure organizarea, dirijarea, controlul și verificarea activității subdiviziunilor de menținere a ordinii publice din cadrul C.G.P. mun. Chișinău; să urmărească neconținut după situația operativă din teritoriu, precum și asupra proceselor sociale în scopul reacționării adecvate și preîntâmpinării posibilelor complicații a ordinii de drept; să organizeze și realizeze în permanență politica de stat privind apărarea drepturilor și libertăților cetățenilor de atentatele criminale, asigurarea ordinii și liniștii publice, combaterea criminalității; să asigure și coordoneze activitatea subdiviziunilor subordonate în efectuarea măsurilor de profilaxie generală și individuală, spre lichidarea condițiilor ce favorizează infracțiunile; să asigure elaborarea și aplicarea dislocației unice a forțelor și mijloacelor polițienești pentru menținerea ordinii publice, organizarea distribuirii eficiente a forțelor la posturile și sectoarele de poliție, concentrarea lor în direcțiile de bază și în locurile criminogene; să coordoneze activitatea subdiviziunilor subordonate și să organizeze menținerea ordinii publice în timpul desfășurării întrunirilor în masă, să participe la intervențiile speciale în scopul restabilirii ordinii publice în cazul tulburărilor în masă; să determine sarcinile ce țin de organizarea și executarea serviciului de patrulare și santinelă la menținerea ordinii și liniștii în locurile publice; să asigure organizarea și dirijarea activității inspectorilor de sector în menținerea ordinii publice și combaterea criminalității; să verifice disciplina și legalitatea în activitatea colaboratorilor subdiviziunilor subordonate; în noaptea din 07 spre 08 aprilie 2009, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, a comis infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (2) lit. a), c) din Codul penal, în următoarele împrejurări: la 08.04.2009, între orele 01:00:26 și 01:00:30, Gumeniță Iacob, aflându-se la intersecția str. Pușkin și bd. Ștefan cel Mare, mun. Chișinău, fiind persoana cu funcții de răspundere, purtând răspundere personală pentru îndeplinirea sarcinilor puse în seama lui în virtutea funcției ce i-a fost încredințată, acționând cu intenție directă, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, sub pretextul restabilirii și menținerii ordinii publice, în prezența mai multor colaboratori de poliție și persoane civile, i-a aplicat lui Vulpe Ion, care deja era imobilizat în automobilul care aparține BPDS „Fulger”, mai multe lovituri cu mâna în regiunea omoplatului drept, provocându-i

dureri fizice.

În urma acțiunilor sale ilegale, care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în privința mai multor persoane s-au aplicat nemotivat acte de violență, fiind maltratate cu mâinile, fiindu-le provocate dureri fizice, precum și înjosind demnitatea părților vătămate, deci au fost cauzate daune în proporții considerabile intereselor publice, inclusiv prin diminuarea autorității și imaginii M.A.I. în societate, precum și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

Astfel, Gumeniță Iacob a fost învinuit că prin acțiunile sale intenționate, fiind persoană cu funcție de răspundere, a săvârșit excesul de putere, *adică acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, însoțite de aplicarea violenței și de acțiuni care înjosesc demnitatea părților vătămate*, *adică infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal.*

Tot Gumeniță Iacob a fost învinuit în aceea că, deținând conform ordinului Ministrului Afacerilor Interne nr. 145EF din 04.04.2008, funcția de Comisar-adjunct, șef poliție ordine publică a Comisariatului General de Poliție al mun. Chișinău, în grad special de colonel de poliție, fiind persoană cu funcție de răspundere, căreia într-o instituție de stat i s-a acordat permanent, prin stipularea legii și prin numire anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, conform prevederilor Legii cu privire la poliție nr. 416-XII din 18.12.1990, art. 2 alin. (1), p. (1), 3 alin. (1), 4 alin. (1), 12 p. 1), 9), fiindu-i pus în sarcină și fiind obligat: să apere viața, sănătatea, onoarea, demnitatea, drepturile, libertățile, interesele și averea cetățenilor de atentatele criminale și de alte atacuri nelegitime, să organizeze activitatea pe principiile legalității, umanismului și echității sociale, să mizeze pe respectarea personalității cetățenilor, constituind un garant al apărării demnității, drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, să ia măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, onoarei, demnității și averii cetățenilor în cazul în care ei sunt amenințați de acțiuni nelegitime, de alt pericol, să curme contravențiile, să instruiască și să examineze în măsura competenței cauze privind contravențiile, fiind obligat conform fișei postului, aprobate prin ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr. 435 din 13.11.2003, Anexa nr. 5, pct. 4: să asigure organizarea, dirijarea, controlul și verificarea activității subdiviziunilor de menținere a ordinii publice din cadrul C.G.P. mun. Chișinău; să urmărească neconținut după situația operativă din teritoriu, precum și asupra proceselor sociale în scopul reacționării adecvate și preîntâmpinării posibilelor complicații a ordinii de drept; să organizeze și realizeze în permanență politica de stat privind apărarea drepturilor și libertăților cetățenilor de atentatele criminale, asigurarea ordinii și liniștii publice, combaterea criminalității; să asigure și coordoneze activitatea subdiviziunilor subordonate în efectuarea măsurilor de

profilaxie generală și individuală, spre lichidarea condițiilor ce favorizează infracțiunile; să asigure elaborarea și aplicarea dislocației unice a forțelor și mijloacelor polițienești pentru menținerea ordinii publice, organizarea distribuirii eficiente a forțelor la posturile și sectoarele de poliție, concentrarea lor în direcțiile de bază și în locurile criminogene; să coordoneze activitatea subdiviziunilor subordonate și să organizeze menținerea ordinii publice în timpul desfășurării întrunirilor în masă, să participe la intervențiile speciale în scopul restabilirii ordinii publice în cazul tulburărilor în masă; să determine sarcinile ce țin de organizarea și executarea serviciului de patrulare și santinelă la menținerea ordinii și liniștii în locurile publice; să asigure organizarea și dirijarea activității inspectorilor de sector în menținerea ordinii publice și combaterea criminalității; să verifice disciplina și legalitatea în activitatea colaboratorilor subdiviziunilor subordonate; în noaptea din 07 spre 08 aprilie 2009, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, a comis infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (2) lit. a), c) din Codul penal, în următoarele împrejurări:

Cetățeanul Gumeniță Iacob, fiind persoană cu funcții de răspundere, purtând răspundere personală pentru îndeplinirea sarcinilor puse în seama lui în virtutea funcției ce i-a fost încredințată, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, sub pretextul restabilirii și menținerii ordinii publice, pedepsirii persoanelor care în viziunea Dumnealui s-au făcut vinovate de careva încălcări ale legislației în vigoare, personal acționând ilegal și arbitrar în acest sens, prin metode ilegale gestionând și administrând incorect situația creată în perioada de timp 07.04.2009 orele 22:00 - 08.04.2009 orele 04:00 min., în Piața Marii Adunări Naționale, amplasată în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, în perimetrul străzilor Pușkin și Mitropolit Bănulescu-Bodoni, fără să intervină pentru restabilirea ordinii de drept în strictă conformitate cu legile în vigoare, a admis și a favorizat ilegal, prin exemplul personal, aplicarea în mod excesiv și fără necesitate a forței și mijloacelor speciale de către colaboratorii de poliție aflați acolo, deși era nemijlocit responsabil de menținerea ordinii publice, conform atribuțiilor funcționale, fapt ce a generat un pericol iminent și direct pentru viața și sănătatea cetățenilor.

În urma acțiunilor indicate, în privința mai multor persoane s-au aplicat nemotivat acte de violență, fiind maltratate cu mâinile și picioarele, cu mijloacele speciale din dotare, fiindu-le provocate dureri fizice, leziuni corporale de diferită gravitate, precum și înjosind demnitatea părților vătămate, deci au fost cauzate daune în proporții considerabile intereselor publice, inclusiv prin diminuarea autorității și imaginii M.A.I. în societate, precum și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate cetățeanul Gumeniță Iacob, fiind persoană cu funcție de răspundere, a săvârșit excesul de putere, adică *acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune*

în proporții considerabile intereselor publice și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, însoțite de aplicarea violenței și de acțiuni care înjosesc demnitatea părților vătămate.

Tot el, Gumeniță Iacob, în perioada de timp 07.04.2009, orele 22:00 - 08.04.2009 orele 04:00, aflându-se în Piața Marii Adunări Naționale, amplasată în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, în perimetrul străzilor Pușkin și Mitropolit Bănulescu-Bodoni, în timp ce un grup de colaboratori ai Ministerului Afacerilor Interne, inclusiv și colaboratorii secției poliție ordine publică a Comisariatului General de Poliție al mun. Chișinău, aplicau nemotivat în privința mai multor persoane civile acte de violență, maltratându-i cu mâinile și picioarele, cu mijloacele speciale din dotare, provocându-le dureri fizice, leziuni corporale și înjosind demnitatea părților vătămate, d-l Gumeniță Iacob, fără să intervină pentru restabilirea ordinii de drept, deși era nemijlocit responsabil de menținerea ordinii publice, să prevină și să curme acțiunile ilegale ale acestora, organizându-i la acțiuni legale, deși era obligat să o facă conform atribuțiilor funcționale și actelor normative în vigoare, la 08.04.2009 între orele 01:04:00 și 01:05:00, personal, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, le-a aplicat la 2 persoane civile, una din care era Hîncu Damian, care deja erau culcate pe asfalt, fiind imobilizate, lovituri cu piciorul în regiunea corpului, în așa fel, dând „exemplu subalternilor cum trebuie să acționeze”, orientându-i, precum și îndemnându-i la aplicarea violenței și acțiunilor care înjosesc demnitatea în privința cetățenilor aflați în Piața Marii Adunări Naționale.

În urma acțiunilor sale ilegale, care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, au fost cauzate daune în proporții considerabile intereselor publice, inclusiv prin diminuarea autorității și imaginii M.A.I. în societate, precum și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice.

Totodată, părților vătămate le-au fost cauzate leziuni corporale, după cum urmează: Iancev Dmitri xxxxx, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1932/D din 23.07.2009, vătămări corporale ușoare sub formă de „traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin comotie cerebrală, plagă contuză pe cap, echimoze multiple pe corp”; Iurcu Vitalie xxxxx, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 220/D din 22.02.2010, leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății sub formă de „echimoze pe spinare, echimoză în regiunea orbitală pe dreapta”; Goluță Ruslan xxxxx, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 277/D din 22.02.2010, vătămare corporală ușoară sub formă de „plagă tăiată a degetului 1 mâina dreaptă, excoriație pe față și articulația genunchiului stâng, echimoze pe spate și fesa stângă”; Andriuța Vadim xxxxx, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1600/D din 15 iunie 2009, vătămări corporale medii sub formă de „fractura coastei IV pe dreapta cu deplasarea fragmentelor, pleurezie în sinusul costo-diafragmal pe dreapta, edem cu suprafața echimotică pe cap, echimoze la spate, membrele inferioare și superioare”; Hîncu Damian xxxxx, conform raportului

de expertiză medico-legală nr. 1557/D din 25.06.2009, vătămări corporale medii sub formă de „fractura falangei proximale a degetului II la mâna dreaptă, echimoze și excoriații pe față, membre, torace”; Donos Marcela xxxxx, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2236/D din 07.09.2009 și raportului nr. 218/D din 18.02.2010, vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății sub formă de „echimoză pe coapsa stângă”; Roman Tatiana xxxxx - dureri fizice; Guriță Veaceslav xxxxx, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3450/D din 13.01.2010, leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății sub formă de „echimoze pe spate, excoriații articulația radio-carpiană și articulația genunchiului drept”; Mațenko Arsenii xxxxx, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 337/D din 12.03.2010, vătămare corporală ușoară sub formă de „perforația membranei timpanice pe stânga, echimoză cu excoriație pe coapsa stângă, excoriație pe gamba stângă”; Duminică Sergiu xxxxx, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 336/D din 24.02.2010, vătămare corporală ușoară sub formă de „echimoze multiple pe față, torace posterior, membrele inferioare”.

Astfel, Gumeniță Iacob xxxxx a fost învinuit că prin acțiunile sale intenționate, fiind persoană cu funcție de răspundere, *a săvârșit excesul de putere, adică acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, însoțite de aplicarea violenței și de acțiuni care înjosesc demnitatea părților vătămate*, adică infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (2) lit. a), c) din Codul penal.

3. Procurorul a depus cerere de apel prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Gumeniță Iacob să fie recunoscut vinovat de săvârșirea excesului de putere în privința cet. Vulpe Ion, adică de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a), c) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse în baza art. 166¹ alin. (1) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și de conducere potrivit prevederilor art. 123 Cod penal pe un termen de 5 ani; să fie recunoscut culpabil de comiterea excesului de putere în privința cet. Hîncu Damian, adică de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a), c) din Codul penal, cu stabilirea a unei pedepse în baza art. 166¹ alin. (1) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și de conducere potrivit prevederilor art. 123 din Codul penal pe un termen de 5 ani; să fie recunoscut culpabil de comiterea excesului de putere care a avut loc prin metode ilegale gestionând și administrând incorect situația creată în perioada de timp 07.04.2009 orele 22:00 - 08.04.2009 orele 04:00 min., în Piața Marii Adunări Naționale, amplasată în mun. Chișinău pe b-dul Ștefan cel Mare și Sfânt în perimetrul străzilor Pușkin și Mitropolit Bănulescu-Bodoni, adică de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a), c) din Codul penal, cu

stabilirea a unei pedepse în baza art. 166¹ alin. (1) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și de conducere potrivit prevederilor art. 123 din Codul penal pe un termen de 5 ani, cu aplicarea art. 84 din Codul penal, prin aplicarea pedepsei în cazul unui concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili inculpatului Gumeniță Iacob pedeapsă definitivă în baza art. 166¹ alin. (1) din Codul penal, sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și de conducere potrivit prevederilor art. 123 din Codul penal, pe un termen de 5 ani, acțiunea civilă înaintată în cadrul cauzei penale în faza judecării cauzei de reprezentantul părții vătămate Hîncu Damian, Hîncu Parascovia către inculpatul Gumeniță Iacob, în partea ce ține de prejudiciul material de admis în principiu, însă mărimea prejudiciului să fie stabilită de instanța de judecată, la fel și în partea ce ține de prejudiciul moral de admis în principiu, însă mărimea prejudiciului să fie stabilită de instanța de judecată.

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a reiterat declarațiile participanților la proces, indicând că instanța, apreciind critic declarațiile date de martorii care, în virtutea audierilor suplimentare, au comunicat date puse în baza rechizitoriului și care, coroborând cu alte probe materiale și date acumulate în cadrul urmăririi penale, demonstrează cu desăvârșire vina inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, s-a expus în favoarea declarațiilor date exclusiv în fața instanței de judecată, adoptând soluția achitării.

Învinuirile înaintate lui Gumeniță Iacob în baza art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, s-au bazat pe declarațiile date în cadrul urmăririi penale a martorilor Voicu Pavel, Rusu Dumitru, Benderschi Vladimir, Cobzac Victor, Florea Andrei, Mușinschi Mihail, Rotaru Sergiu, Hîncu Damian, Vulpe Ion, Turcuman Vasile, Ermurachi Sergiu, Benderschi Valeriu, Gaidibadi Andrei, Verdeș Vasile, Moraru Viorel și rezultatele acțiunilor de urmărire penală efectuate.

A menționat că în cadrul cercetării judecătorești martorii menționați nu au susținut declarațiile date în cadrul urmăririi penale, refuzându-se de ele în parte ce ține de recunoașterea lui Gumeniță Iacob. Martorii au motivat schimbarea declarațiilor prin diferite argumente, cum ar fi: nu au citit declarațiile scrise în procesul-verbal, calitatea rea a imaginilor prezentate spre vizionare, nu au explicat motive.

Consideră procurorul, că instanța urma să pună la baza sentinței declarațiile martorilor date anume în cadrul urmăririi penale.

Mai mult, prin interpretarea unilaterală și preponderent greșită a legislației procesual penale, expuse în cuprinsul sentinței, instanța a dat o apreciere juridic greșită în privința respectării procedurii de înaintare și executare a cererilor de asistenta juridică intonațională înaintată către specialiști din România și SUA.

Întru combaterea poziției instanței de judecată privind achitarea inculpatului

Gumeniță Iacob și probarea culpabilității ultimului în baza art. art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, acuzatorul de stat evidențiază următoarele probe, care coroborează între ele și care au fost examinate în cadrul cercetării judecătorești: procesul-verbal de audiere a părții vătămate Lancev Dmitrii; raportul de expertiză medico-legală nr. 1932/D, pe numele cet. Lancev Dmitri, potrivit căruia s-a constatat traumatism cranio cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală, plagă contuză pe cap, echimoze multiple pe corp, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice repetate a unor obiecte dur contondente cu suprafața de interacțiune limitată, care se califică ca vătămări corporale ușoare; procesul-verbal de audiere a părții vătămate Iurcu Vitalie; raportul de expertiză medico-legală nr. 220/D din 22.02.2010, pe numele cet. Iurcu Vitalie, potrivit căruia s-a constatat echimoze pe spinare, echimoză în regiunea orbitală pe dreapta, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice repetate a unor obiecte dur contondente cu suprafața de interacțiune limitată, care se califică ca leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății; procesul-verbal de audiere a părții vătămate Goluță Ruslan; raportul de expertiză medico-legală nr. 277/D din 22.02.2010, pe numele cet. Goluță Ruslan, potrivit căruia s-a constatat plagă tăiată a degetului 1 mâna dreaptă, excoriație pe față și articulația genunchiului stâng, echimoze pe spate și fesa stângă, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice repetate a unor obiecte dur contondente cu suprafața de interacțiune limitată, care se califică ca vătămare corporală ușoară; procesul-verbal de audiere a părții vătămate Andriuța Vadim; raportul de expertiză medico-legală nr. 1600/D pe numele cet. Andriuța Vadim, potrivit căruia s-a constatat fractura coastei IV pe dreapta cu deplasarea fragmentelor, pleurezie în sinusul costo-diafragmal pe dreapta, edem cu suprafața echimotică pe cap, echimoze la spate, membrele inferioare și superioare, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice repetate a unor obiecte dur contondente cu suprafața de interacțiune limitată, care se califică ca vătămare corporală medie. Posibilitatea producerii leziunilor corporale în urma căderii libere de la înălțimea proprie se exclude.; procesul-verbal de audiere a părții vătămate Hîncu Damian; raportul de expertiză medico-legală nr.1557/D pe numele cet. Hîncu Damian, potrivit căruia s-a constatat fractura falangei proximale a degetului II la mâna dreaptă, echimoze și excoriații pe față, membre, torace, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice repetate a unor obiecte dur contondente cu suprafața de interacțiune limitată, care se califică ca vătămare corporale medie. Se exclude cauzarea vătămarilor corporale cu mîna proprie sau de la căderea de la înălțimea propriului corp; procesul-verbal de audiere părții vătămate Hîncu Parascovia; procesul-verbal de audiere a părții vătămate Donos Marcela; raportul de expertiză medico-legală nr. 2236/D din 07.09.2009 și raportul de expertiză medico-legală suplimentară nr. 218/D din 18.02.2010, potrivit cărora la Donos Marcela s-au stabilit echimoză pe coapsa stângă, care a fost produsă prin acțiune traumatică cu un obiect (-e) contodent (-e), dur (-e) sau la lovire de acestea,

posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății; procesul-verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate Donos Marcela, la locul infracțiunii cu planșă fotografică; procesul-verbal de audiere a părții vătămate Guriță Veaceslav; raportul de expertiză medico-legală nr. 3450/D din 13.01.2010, potrivit căruia la Guriță Veaceslav s-a constatat echimoze pe spate, produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui(or) obiect(e) contodent(e) dur(e), cu suprafața de interacțiune limitată, excoriație pe articulația radio-carpiană stânga și articulația genunchiului drept, produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui(or) obiect(e) contodent(e) dur(e), cu suprafața de interacțiune limitată. Toate leziunile corporale depistate au fost produse într-un timp relativ scurt una față de alta, corespund timpului și circumstanțelor indicate de pătimit; procesul-verbal de audiere a părții vătămate Duminică Sergiu; raportul de expertiză medico-legală nr. 336/D din 24.02.2010, potrivit căruia la Duminică Sergiu au fost constatate echimoze multiple pe față, torace posterior, membrele inferioare care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată (peste 6, dar nu mai mult de 21 zile), se califică ca vătămare corporală ușoară; procesul-verbal de audiere a părții vătămate Mațenko Arsenii; raportul de expertiză medico-legală nr. 337/D din 12.03.2010, potrivit căruia la Mațenko Arsenii au fost constatate perforația membranei timpanică pe stânga, echimoză cu excoriație pe coapsa stânga, excoriația pe gamba stânga, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare corporală ușoară; procesul-verbal de ridicare din 01.04.2010, prin care de la Serviciul Pază și Protecție de Stat s-a ridicat un DVD disc cu înregistrarea imaginilor fixate de camera nr.5, instalată pe sediul Guvernului, în intervalul de timp 01.00.00 - 01.10.00 min. din 08.04.2009; procesul verbal de ridicare din 01.04.2010, prin care de la Serviciul Pază și Protecție de Stat s-a ridicat două DVD discuri cu înregistrarea imaginilor fixate de camera nr.5, instalată pe sediul Guvernului, în intervalul de timp 00.00.00 - 02.00.00 min. din 08.04.2009; raportul de constatare tehnico-științifică nr. 822 din 08.04.2010, efectuată de Centrul Național de Expertize Judiciare, prin care s-a constatat, că careva caracteristici de modificări, adică semne de montare, adăugări, înlăturări, ștersături adică semne de montare în înregistrarea video cu denumirea „05_090408010000_10000.nr.3” nu au fost depistate; raportul de constatare tehnico-științific nr. 886 din 15.04.2010, efectuată de Centrul Național de Expertize Judiciare, prin care s-a constatat, că pe purtătorii de informație două DVD discuri prezentați la cercetare cu inscripțiile „cam.5-3 original” și „cam. 6-3 original” au fost depistate câte 13 fișiere video pe fiecare disc, cu durata totală de înregistrare a fiecărui fișier de 10 minute. Înregistrările video au fost efectuate pe timp de noapte. Careva caracteristici de modificări, adică semne de montare, adăugări, înlăturări, ștersături adică semne de montare în înregistrările video pe purtătorii de informație

două DVD discuri prezentate la cercetare nu au fost depistate; raportul de expertiză nr. 780.086 din 07.04.2010, efectuat de Institutul pentru Tehnologii Avansate din România, prin care s-a constatat, că în urma analizei realizate înregistrările video pe discurile DVD nu prezintă elemente de montaj, suprapunere a imaginilor sau alte modalități de intervenție asupra înregistrării originale. De asemenea, în urma analizei realizate, s-au selectat șase persoane care participă la acte de agresiune fizică și prezintă semnalmente și elemente de vestimentație distinctive. Persoanele sunt prezentate în figurile din anexă, fiind notate cu indicativele P1-P6. Astfel, sub indicativul P6 este indicată persoana din cadrul 01.04.45 min. de la camera 5, care lovește cu piciorul într-o persoană aflată la pământ; procesul-verbal de examinare a obiectului din 30.04.2010, prin care s-a efectuat examinarea a 12 discuri de model „acme” ridicate de la conducerea Direcției Tehnico Criminalistică a MAI. În urma examinării discului nr.12 s-a constatat că pe el se conțin 5 înregistrări denumite convențional în felul următor: „8 CGP Iermurachi”; „9 CGP Domenti”; „10 CGP Lungu”; „11 CGP Lungu”; „12 CGP Iermurachi”; declarațiile martorilor Rusu Petru, Turcuman Vasile, Iermurachi Sergiu, Florea Andrei, Cobzac Victor, Benderschi Valeriu, Voicu Pavel, extras din ordin nr. 450 ef din 06.11.2009 privind concedierea din organele afacerilor interne pe comisar adjunct, șef poliție de ordine publică a CGP mun. Chișinău d-l Gumeniță Iacob; extras din ordin nr. 145 ef din 04.04.2008 cu privire la confirmarea în funcție de comisar adjunct, șef poliție de ordine publică a CGP mun. Chișinău pe d-l Gumeniță Iacob; anexă nr. 5 la ordinul MAI nr. 435 fișa postului comisariului adjunct pe ordinea publică; procesul-verbal de examinare a obiectului din 30.04.2010, prin care s-a efectuat examinarea a 12 discuri de model „acme” ridicate de la conducerea Direcției Tehnico Criminalistică a MAI; declarațiile martorului Iermurachi Sergiu, expert superior STC CGP mun. Chișinău; declarațiile martorului Costicean Alexandru, expert superior STC CPs Centru mun. Chișinău; declarațiile martorului Mușinschi Mihail; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie de către martorul Mușinschi Mihail, care a recunoscut persoana pe fotografie nr. 4, ca fiind persoana pe care a văzut-o la 07 spre 08 aprilie 2009 lângă magazinul „Gemeni” pe str. Pușkin puțin mai la vale de bd. Ștefan cel Mare după semnalmente: vîrsta aproximativ 45-50 de ani, chel, sur la păr, buze subțiri, după configurația feței, anume el dirija cu acțiunile colaboratorilor înarmați; declarațiile martorului Moraru Viorel, declarațiile martorului Grecu Viorel, declarațiile martorului Gaidibadi Andrei, declarațiile martorului Verdeș Vasile, declarațiile martorului Rotari Sergiu, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie de către martorul Rotari Sergiu; declarațiile martorului Cojocar Nicolae, declarațiile martorului Chetroi Gheorghe, declarațiile martorului Dumitrașcu Vasile, declarațiile martorului Nedelco Ion, declarațiile martorului Gavrilă Ilie, declarațiile părții vătămate Vulpe Ion, declarațiile martorului Gavrilă Vasile.

Astfel, acuzatorul consideră că la emiterea sentinței instanța de judecată a dat apreciere unilaterală probelor prezentate spre cercetare, or acestea confirmă în întregime faptul, că infracțiunile incriminate au fost săvârșite numai de persoana pusă sub învinuire.

A evidențiat titularul cererii de apel, că circumstanțe atenuante conform art. 76 Cod penal și circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal, în privința învinuitului Gumeniță Iacob nu au fost stabilite.

A mai menționat, că achitarea inculpatului Gumeniță Iacob pentru faptele comise nu duc la restabilirea echității sociale, ultimul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate. La stabilirea pedepsei, instanța urma să ia în calcul caracterul social al faptei infracționale comise, iar pedeapsa, trebuia în mod obligatoriu să fie orientată spre maximul, sancțiunii prevăzute de Legea penală.

Prin trimitere la decizia Plenului Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 30.06.2014, a menționat că la soluționarea recursului în interesul legii formulat de Procurorul General, a fost reținut că prin Legea nr. 252 din 08.11.2012 (publicată în MO din 21.12.2012), nu au fost dezincriminate faptele incriminate în baza art. 328 alin. (2) lit. a) și c) din Codul penal, în vigoare până la 21.12.2012, din motiv că aceste fapte se regăsesc în norma actuală, relativ echivalentă, prevăzută de dispoziția art. 166¹ din Codul penal.

4. Prin apelul comun declarat de reprezentantul părții vătămate, Hîncu Damian, Hîncu Parascovia și avocatul părții vătămate Hîncu Damian, Popușoi Sergiu, s-a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Gumeniță Iacob să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintate de partea vătămată Hîncu Damian.

4.1. În motivarea cererii de apel au indicat că sentința este ilegală și neîntemeiată, instanța n-a pătruns în esența cauzei penale, a interpretat eronat normele de drept material și procedural, fapt care a condiționat o soluție greșită, astfel inculpatul Gumeniță Iacob a fost achitat neîntemeiat.

4.2. Ulterior, reprezentantul părții vătămate, Hîncu Damian, Hîncu Parascovia și avocatul părții vătămate Hîncu Damian, Popușoi Sergiu, au depus un apel suplimentar prin care au solicitat casarea integrală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Gumeniță Iacob să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintate de către partea vătămată Hîncu Damian împotriva inculpatului Gumeniță Iacob și împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și încasarea din contul lui Gumeniță Iacob în beneficiul lui Hîncu Damian a prejudiciului moral în sumă de 250000 lei, cu dispunerea încasării din contul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova în contul lui Hîncu Damian a prejudiciului moral în sumă de

250000 (două sute cincizeci mii) lei.

4.3. În motivarea apelului au indicat că părții vătămate i-au fost cauzate leziuni corporale, fapt constatat inclusiv prin extrasul din fișa medicală nr. 1299 realizat de Centrul Medical de Reabilitare a Victimelor supuse torturii „Memoria.” Leziunile corporale sunt evidente și prin înregistrările foto realizate la data de 09 aprilie 2009 și anexate la materiale cauzei, dar și prin probele prezentate.

Potrivit apelanților, materialele cauzei penale atestă că inculpatul Gumeniță Iacob, având funcție înaltă în cadrul Ministerului Afacerilor Interne și obligația de a apăra persoanele de acțiuni ilegale, nu a antreprins acțiunile necesare prevăzute de lege pentru a evita evenimentele negative, dar singur a admis ilegalități, faptă infracțională care se încadrează în limitele componenței de infracțiune prevăzută de art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal.

Mai mult ca atât, inculpatul personal a asistat la violențele aplicate față de partea vătămată Hîncu Damian, or în perioada de timp 07.04.2009 orele 22:00- 08.04.2009 orele 04:00 min, aflîndu-se în Piața Marii Adunări Naționale, amplasată în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, în perimetrul străzilor Pușkin și Mitropolit Bănulescu-Bodoni, în timp ce un grup de colaboratori ai Ministerului Afacerilor Interne inclusiv colaboratorii secției poliție ordine publică a Comisariatului General de Poliție al mun. Chișinău aplicau nemotivat în privința mai multor persoane civile acte de violență, maltratându-i cu mâinile și picioarele, cu mijloacele speciale din dotare, provocându-le dureri fizice, leziuni corporale și înjosind demnitatea părților vătămate, inculpatul Gumeniță Iacob, fără să intervină pentru restabilirea ordinii de drept, deși era nemijlocit responsabil de menținerea ordinii publice, să prevină și să curme acțiunile ilegale ale acestora, deși era obligat să o facă conform atribuțiilor funcționale și actelor normative în vigoare, la 08.04.2009 între orele 01:04:00 și 01:05:00, personal, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege le-a aplicat la 2 persoane civile una dintre care era Hîncu Damian, care erau deja culcate pe asfalt, fiind imobilizate, lovituri cu piciorul în regiunea corpului, în așa fel, dînd exemplu subalternilor cum trebuie să acționeze, orientându-i precum și îndemnându-i la aplicarea violenței și acțiunilor care înjosesc demnitatea în privința cetățenilor aflați în Piața Marii Adunări Naționale. Acțiunile comise de către inculpat care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, au cauzat daune în proporții considerabile atât intereselor publice cât și nemijlocit părții vătămate Hîncu Damian.

Consideră apelanții, că prima instanță a ignorat cu desăvârșire atât circumstanțele expuse mai sus cît și gradul prejudiciabil al acțiunilor inculpatului Gumeniță Iacob, or, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 1557/D din 25.06.2009 părții vătămate Hîncu Damian i-au fost cauzate vătămări corporale medii sub formă de fractura falangei proximale a degetului II la mîna dreaptă, echimoze și excoriații pe față, membre, torace.

Relevă, că prima instanță a menționat, că inculpatul nu poate fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, deoarece inculpatul nu a participat personal la aplicarea loviturilor și la reținerea protestatarilor, însă la baza opiniei instanței au fost luate declarațiile colaboratorilor de poliție, care, de fapt, s-au aflat în relație de serviciu și unii dintre acestea inclusiv în relații de subordonare față de inculpat. Această opinie a instanței de fond este eronată, or în virtutea funcției pe care o deținea inculpatul, și anume de Comisar-adjunct, șef poliție ordine publică a Comisariatului General de Poliție al mun. Chișinău, în grad special de colonel de poliție, fiind persoană cu funcție de răspundere, inculpatul urma să ia măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, onoarei și demnității cetățenilor. În cadrul cercetării judecătorești nu s-a stabilit că inculpatul a dat ordine de curmare a violențelor și a agresiunii fizice inclusiv față de persoanele culcate la pământ în fața Guvernului, printre care era și partea vătămată Hîncu Damian.

Contrar interpretării mărturiilor făcute de către prima instanță declarațiilor martorilor colaboratori de poliție, care au avut un caracter subiectiv cu scopul de a diminua din gravitatea acțiunilor și inacțiunilor ilegale ale inculpatului, totuși atât partea vătămată Hîncu Damian cât și martorii Iancev D., Goluța R., Andriuța V., Donos M., Roman T., Mețenco A., Duminică S., Vulpe L, Nedelcu L, Gavrilă I., au confirmat violențele colaboratorilor de poliție față de persoanele care se aflau în fața Guvernului, inclusiv violențe față de persoanele care se aflau culcate pe asfalt și față de care aplicarea maltratării nu era justificată prin nimic.

Însăși inculpatul prin declarațiile sale făcute în fața primei instanțe a recunoscut că în seara de 07.04.2009 spre 08.04.2009 la momentul intervenirii BPDS „Fulger” în piața Marii Adunări Naționale se afla în ograda Primăriei mun. Chișinău, ulterior a traversat str. Pușkin și s-a deplasat în fața reședinței Guvernului și a mai redat că pe colaboratorii MAI care se aflau în apropiere nu-i cunoaște, așadar, inculpatul fiind prezent în fața Guvernului, în Piața Marii Adunări Naționale acesta nu a intervenit în vederea curmării violențelor colaboratorilor de poliție față de protestatari, mai mult ca atât, faptul că inculpatul nu-i cunoștea personal pe colaboratorii MAI, nu-l elibera de obligațiunea funcțională de a curma violențele și de a interzice aplicarea loviturilor față de persoanele reținute, inclusiv față de persoanele culcate pe asfalt.

Consideră apelanții, că prin acțiunile ilegale expuse mai sus, părții vătămate Hîncu Damian i-au fost încălcate drepturile prevăzute de art. 3, 5, 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului.

De asemenea au menționat apelanții, că prima instanță a indicat eronat cuantumul acțiunii civile, or partea vătămată nu a solicitat suma de 1,5 mln lei. Or, în situația unui proces echitabil, din contul inculpatului urma să fie încasat prejudiciului moral în mărime 250000 (două sute cincizeci mii) lei, iar din contul Ministerului Afacerilor Interne prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM a prejudiciului

moral în sumă de 250000 (două sute cincizeci mii) lei.

Consideră, că prejudiciul moral a fost demonstrat prin rapoartele de expertiză medico-legale, înregistrările foto care confirmă maltratarea părții vătămate și cauzarea vătămărilor corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată.

4.4. Pe parcursul judecării cauzei în ordine de apel, reprezentantul părții vătămate, Hîncu Damian, Hîncu Parascovia și avocatul părții vătămate Hîncu Damian, Popușoi Sergiu au înaintat o cerere de completare a apelului prin care au menționat, că deși prima instanță a constatat inadmisibilitatea probei video de pe camerele sediului Guvernului și inadmisibilitatea raportului de expertiză efectuat de autoritățile competente din SUA, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție la data de 15 decembrie 2015 a stabilit în mod irevocabil că: *„Suspiciunile precum că Discurile DVD care conțin înregistrări video de la locul săvârșirii infracțiunilor imputate inculpatului recunoscute drept corp delict, și care în opinia inculpatului ar trezi dubii, sunt neîntemeiate, de vreme ce, potrivit raportului de expertiză tehnico-criminalistică nr. 836 din 15.04.2010, cât și raportul de expertiză tehnică din 07.04.2010, București, aceste înregistrări video nu prezintă elemente de montaj sau alte intervenții asupra înregistrării originale, adică sunt veridice. În același timp, conform prevederilor art. 164 Cod de procedură penală, înregistrările video constituie mijloace de probă dacă ele conțin date sau indici temeinici privind săvârșirea unei infracțiuni și dacă conținutul lor contribuie la aflarea adevărului în cauza respectivă pag. 60, anexa nr. 1).* Curtea Supremă a mai indicat că potrivit raportului de expertiză tehnică din București, în urma vizualizării înregistrărilor puse la dispoziție, în condițiile de calitate a imaginilor, numiții Perju Ion și Gumeniță Iacob nu au putut fi identificați și pe baza imaginilor portret din fișele personale, în scenele de interes, figurile persoanelor aflate în cadru prezintă dimensiuni și orientare improprii analizei de comparație. Din constatările date mai sus, Curtea Supremă a stabilit că această concluzie a fost fondată pe capacitatea redusă și insuficientă a mijloacelor tehnice utilizate în cadrul efectuării expertizei nominalizate în vederea identificării persoanelor respective. Însă, concluzia menționată nu infirmă prezența acestora în circumstanțele respective, (pag. 60 anexa nr. 1).

Ceea ce ține de raportul de expertiză efectuat de autoritățile competente ale SUA probă declarată inadmisibilă de către prima instanță, Curtea Supremă a constatat că, acest raport este legal, deoarece a fost obținut în conformitate cu prevederile art. 353 alin. (1), pct. 3), 536 alin. (1)-(3), art. 538 Cod de procedură penală. Procedura descrisă a fost respectată și realizată prin cererea de acordare a asistenței juridice în materie penală, semnată de Prim-adjunct al Procurorului General, Pântea Andrei, și ordonanța privind dispunerea expertizei tehnice din 08.04.2010, adoptată de Procurorul secției exercitare a urmăririi penale a Procuraturii mun. Chișinău, Buliga Ion.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2020 au

fost respinse apelurile ca nefondate și menținută sentința primei instanțe, fără modificări.

5.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a reținut că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că Gumeniță Iacob, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, urmează a fi achitat din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Astfel, în opinia instanței de apel nici una din probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședința instanței de fond și apel nu confirmă că inculpatul Gumeniță Iacob a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal.

Analizând și apreciind declarațiile inculpatului prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, instanța de apel a stabilit că faptele menționate în rechizitoriu nu au fost comise de inculpatul Gumeniță Iacob.

Totodată, analizând declarațiile părților vătămate prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, instanța de apel le-a apreciat ca fiind utile speței, întrucât din aceste depoziții se rețin circumstanțele relevante în actul de învinuire.

În același timp instanța de apel a reținut, că:

- partea vătămată Hîncu Damian nu a comunicat că Gumeniță Iacob ar fi întreprins careva acțiuni în adresa persoanei sale;

- partea vătămată Lancev Dmitrii nu a comunicat că Gumeniță Iacob ar fi întreprins careva acțiuni în adresa persoanei sale, mai mult, a precizat că prima dată l-a văzut în ședința de judecată;

- partea vătămată Iurcu Vitalie nu a comunicat că Gumeniță Iacob ar fi întreprins careva acțiuni în adresa persoanei sale, mai mult, a precizat că nu a fost bătută;

- partea vătămată Goluță Ruslan nu a comunicat că Gumeniță Iacob ar fi întreprins careva acțiuni în adresa persoanei sale, mai mult, a precizat că nu poate spune dacă l-a văzut pe inculpat;

- partea vătămată Andriuță Vadim nu a comunicat că Gumeniță Iacob ar fi întreprins careva acțiuni în adresa persoanei sale, mai mult, a comunicat că nu ține minte să-l fi văzut pe Gumeniță Iacob în PMAN în acea zi, personal de Gumeniță Iacob nu a fost lovit, fapt de care este sigur, nu a văzut ca inculpatul să dea indicații polițiștilor să aplice lovituri;

- partea vătămată Donos Marcela nu a comunicat că Gumeniță Iacob ar fi întreprins careva acțiuni în adresa persoanei sale, mai mult, a concretizat că pe inculpat nu îl cunoaște;

- partea vătămată Roman Tatiana nu a comunicat că Gumeniță Iacob ar fi întreprins careva acțiuni în adresa persoanei sale, mai mult, a precizat că nu l-a văzut

pe inculpat, nu a văzut ca acesta să de-a careva indicații sau să conducă grupurile de polițiști deghizați;

- partea vătămată Mațenko Arsenii nu a comunicat că Gumeniță Iacob ar fi întreprins careva acțiuni în adresa persoanei sale, mai mult, a concretizat că nu l-a văzut pe inculpat;

- partea vătămată Duminică Sergiu nu a comunicat că Gumeniță Iacob ar fi întreprins careva acțiuni în adresa persoanei sale, totodată, a concretizat că pe inculpat nu l-a văzut, îl cunoaște din mass media;

- partea vătămată Vulpe Ion nu a comunicat că Gumeniță Iacob ar fi întreprins careva acțiuni în adresa persoanei sale.

Respectiv instanța de apel a conchis, că declarațiile părților vătămate nu combat declarațiile inculpatului Gumeniță Iacob, dar și opinia primei instanțe în partea în care s-a conchis că fapta nu a fost comisă de inculpat.

La fel, analizând declarațiile reprezentantului părții vătămate, Hîncu Damian, Hîncu Parascovia, prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, instanța de apel le-a apreciat ca fiind utile speței, or, din aceste depoziții instanța a reținut circumstanțele relevate în actul de învinuire, însă reprezentantul părții vătămate nu a indicat că inculpatul ar fi comis careva acțiuni ilegale, mai mult, a precizat că nu cunoaște de către cine a fost bătut fiul ei, astfel, aceste depoziții nu combat declarațiile inculpatului Gumeniță Iacob, dar și opinia primei instanțe în partea în care s-a conchis că fapta nu a fost comisă de inculpat.

Analizând declarațiile martorilor prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, instanța de apel le-a apreciat ca fiind utile speței, or din aceste depoziții se rețin circumstanțele relevate în actul de învinuire.

Totodată, instanța de apel a reținut că:

- martorii Nedelco Ion și Gavrilă Vasile nu au comunicat careva date din care ar rezulta că Gumeniță Iacob ar fi întreprins careva acțiuni în adresa persoanei sale sau a altor persoane;

- martorul Mușinschi Mihail nu a comunicat careva date din care ar rezulta că Gumeniță Iacob ar fi întreprins careva acțiuni în adresa persoanei sale sau a altor persoane, mai mult, a precizat că datele expuse în procesul-verbal de audiere a sa de la procuratură au fost scrise sub dictare;

- martorul Chetroi Gheorghe nu a comunicat careva date din care ar rezulta că Gumeniță Iacob ar fi întreprins careva acțiuni în adresa persoanei sale, sau a altor persoane, mai mult, a precizat că pe inculpat nu l-a văzut și nu îl cunoaște;

- martorul Dumitrașcu Vasile nu a comunicat careva date din care ar rezulta că Gumeniță Iacob ar fi întreprins careva acțiuni în adresa persoanei sale, sau a altor persoane, mai mult, a precizat că pe inculpat nu îl cunoaște;

- martorul Benderschi Valeriu nu a comunicat careva date din care ar rezulta că Gumeniță Iacob ar fi întreprins careva acțiuni în adresa cărorva persoane, mai mult, a precizat că în perioada respectivă nu l-a văzut pe inculpat;

- martorul Turcuman Vasile nu a comunicat careva date din care ar rezulta că Gumeniță Iacob ar fi întreprins careva acțiuni;

- martorul Ermurachi Sergiu a comunicat că în secvențele video apare o persoană asemănătoare inculpatului, însă nu a confirmat că pe înregistrările video era anume inculpatul, mai mult, martorul nu a relatat careva acțiuni/inacțiunile ale inculpatului;

- martorul Gaidibadi Andrei nu a comunicat careva date din care ar rezulta că Gumeniță Iacob ar fi întreprins careva acțiuni în Piața Marii Adunări Naționale, mai mult, a precizat că în acea seară nu l-a văzut pe inculpat; la procuratură a vizionat niște secvențe video și a declarat că una din persoanele filmate seamănă cu Gumeniță Iacob, dar a concretizat că nu poate afirma cu certitudine;

- martorul Verdeș Vasile nu a comunicat cert că l-ar fi văzut pe inculpat;

- martorul Rusu Petru nu a comunicat careva date din care ar rezulta că Gumeniță Iacob ar fi întreprins careva acțiuni, mai mult, a concretizat că pe Gumeniță Iacob, în PMAN nu l-a văzut și nici un fel de indicații ori ordine de la dânsul nu a primit;

- martorul Cobzac Victor nu a comunicat careva date din care ar rezulta că Gumeniță Iacob ar fi întreprins careva acțiuni/inacțiuni în adresa cuiva, mai mult, a precizat că aproximativ la ora 17:00, l-a văzut pe Gumeniță Iacob cum se deplasa pe str. Pușkin, însă faptele expuse în actul de învinuire vizează alte durate de timp;

- martorul Moraru Viorel nu a comunicat careva date din care ar rezulta că Gumeniță Iacob ar fi întreprins careva acțiuni/inacțiuni, mai mult, a precizat că atât timp cât s-a aflat în PMAN, pe inculpat nu l-a văzut, iar la procuratură a privit înregistrări video din PMAN, care presupune că au fost făcute de pe clădirea Guvernului, în aceste înregistrări a văzut o persoană care seamănă cu inculpatul, însă aceste circumstanțe nu le-a confirmat;

- martorul Voicu Pavel nu a comunicat careva date din care ar rezulta că Gumeniță Iacob ar fi întreprins careva acțiuni prejudiciabile, mai mult, a precizat că la procuratură a vizionat înregistrări video în care apare o persoană asemănătoare cu Gumeniță Iacob, dar nu poate afirma cu certitudine acest fapt;

- martorul Florea Andrei nu a indicat că inculpatul ar fi comis careva acțiuni/inacțiuni, mai mult, a precizat că nu l-a văzut pe inculpat în PMAN.

Prin urmare instanța de apel a conchis, că depozițiile martorilor nominalizați nu combat declarațiile inculpatului Gumeniță Iacob, dar și opinia primei instanțe în partea în care a ajuns la concluzia, că fapta nu a fost comisă de inculpat.

Totodată având în susținere prevederile art. 389 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a apreciat ca declarative argumentele procurorului expuse în cererea de apel în partea în care a invocat că prima instanță urma să pună la baza

sentinței anume declarațiile unde martorii au confirmat declarațiile puse la baza rechizitoriului, și care au fost date citirii în instanța de judecată, or, declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art.109 și 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată.

Instanța de apel a mai menționat, că acuzarea a prezentat în susținerea învinuirii următorul sistem de acte și documente acumulate în cadrul urmăririi penale:

- rapoartele de expertiză medico-legală, care se conțin în materialele cauzei penale și conform cărora la părțile vătămate au fost depistate vătămări ale integrității lor corporale, și anume: la Iancev Dmitrii conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1932/D din 23.07.2009 vătămări corporale ușoare, la Iurcu Vitalie conform raportului de expertiză medico-legală nr. 220/D din 22.02.2010 vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății, la Goluță Ruslan conform raportului de expertiză medico-legală nr. 277/D din 22.02.2010, vătămare corporală ușoară, la Andriuță Vadim conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1600/D vătămări corporale medii, la Hîncu Damian conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1557/D din 25.06.2009, vătămări corporale medii, la Donos Marcela conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2236/D și raportului nr. 218/D din 18.02.2010 vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății, la Guriță Veaceslav conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3450/D, vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății, la Mațenco Arsenii conform raportului de expertiză medico-legală nr. 337/D, vătămare corporală ușoară, la Duminică Sergiu conform raportului de expertiză medico-legală nr. 336/D vătămare corporală ușoară;

- procesele-verbale din 01.04.2010 prin care de la Serviciul Pază și Protecție de Stat au fost ridicate trei DVD cu înregistrarea imaginilor fixate de camera nr. 5, instalată pe sediul Guvernului RM, în intervalul de timp 00.00.00 - 02.00.00 min. data de 08.04.2009;

- rapoartele de constatare tehnico-științifică nr. 822 din 08.04.2010 și nr. 886 din 14.05.2010, efectuate de către Centrul Național de Expertize Judiciare, prin care s-a constatat că, pe purtătorii de informație - trei DVD ridicate conform proceselor-verbale din 01.04.2010, careva semne de montare în înregistrările video care se conțin pe acești purtători nu au fost depistate;

- raportul de expertiză nr. 780.086 din 07.04.2010, efectuată de Institutul pentru Tehnologii Avansate din România, prin care s-a constatat că, în urma analizei realizate înregistrările video de pe DVD nu prezintă elemente de montaj, suprapunere a imaginilor sau alte modalități de intervenție asupra înregistrării originale;

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 30.04.2010, prin care s-a efectuat examinarea a 12 DVD de model „ACME”, ridicate de la conducerea Direcției

Tehnico-Criminalistice a MAI al RM, care conțin înregistrări ale evenimentelor care au avut loc în PMAN în perioada 07.04.2009 - 08.04.2009.

Astfel, analizând actele și documentele acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, instanța de apel le-a apreciat ca fiind utile, veridice, și deși acestea coroborează cu declarațiile părților vătămate, în opinia instanței de apel aceste stări de fapt nu indică că anume inculpatul Gumeniță Iacob ar fi comis faptele indicate în rechizitoriu.

Instanța de apel nu a pus la îndoială faptul, că potrivit rapoartelor de expertiză medico-legală, la persoanele recunoscute în cadrul procesului penal în calitate de părți vătămate, au fost depistate vătămări ale integrității lor corporale, însă a considerat că aceste probe nu indică la culpa lui Gumeniță Iacob în comiterea infracțiunii incriminate lui, or se atestă lipsa legăturii cauzale în circumstanțele constatate în rapoartele de expertiză și persoana lui Gumeniță Iacob.

A mai menționat instanța de apel, că în speță nu s-au constatat elementele componenței infracțiunii incriminate inculpatului Gumeniță Iacob, or, probele invocate de acuzare, dar și de reprezentantul părții vătămate în apelurile depuse, indică la lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate în acțiunile inculpatului.

La caz, instanța de apel a reținut, că acțiunile inculpatului nu conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a), c) Codul penal, or în ședința instanței de apel s-a stabilit indubitabil că inculpatul Gumeniță Iacob nu este una din persoanele care a aplicat lovituri părților vătămate din cadrul cauzei penale date, iar depășirea în mod vădit de către inculpat a atribuțiilor sale de serviciu nu a fost confirmată prin careva probe incontestabile, pertinente și concludente.

Instanța de apel a accentuat, că părțile vătămate și martorii audiați în cadrul ședințelor de judecată în prima instanță au declarat că au fost reținuți de colaboratori ai MAI îmbrăcați în uniforme, cu cagule și arme, au indicat la prezența în PMAN a unor colaboratori ai MAI îmbrăcați în haine civile, că mijloacele speciale au fost aplicate de colaboratorii de care erau reținuți ori îmbarcați în mijloacele de transport prezente în PMAN, or pe străzile adiacente Pieței, că lovituri persoanelor reținute cu bastoanele de cauciuc, cu patul armelor, cu alte obiecte, aplicau anume acești colaboratori ai MAI.

Totodată, instanța de apel a precizat că nici o parte vătămată sau martor nu a declarat instanței că Gumeniță Iacob personal a participat la reținerea persoanelor care se aflau în PMAN, a aplicat careva mijloace speciale în privința lor ori lovituri, mai mult, nici o probă nu indică că inculpatul ar fi dat careva indicații în sensul expus supra.

Respectiv, deoarece concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea infracțiunii incriminate nu pot fi întemeiate pe presupuneri, în contextul în care conform art. 8 din Codul de procedură penală, toate dubiile se interpretează în

favoarea inculpatului, instanța de apel a ajuns la concluzia, că probele acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale nu au putut contura în instanța de judecată concluzii referitor la vina lui Gumeniță Iacob în comiterea faptei incriminate lui.

Analizând declarațiile martorilor Zubic Valentin, Botnari Vladimir, Corduneanu Petru, Macovei Nicolae, Cojocari O., Voicu Pavel, Crijanovschi I., Rusu Dumitru și Budeanu Rodion, instanța de apel a reținut, că declarațiile acestora sunt pertinente, concludente și utile, coroborează între ele și indică indubitabil că fapta reținută în rechizitoriu nu a fost săvârșită de inculpat, mai mult, aceste declarații coroborează cu declarațiile oferite de inculpat și în ședința instanței de apel, nu au fost combătute prin alte probe.

Potrivit actelor anexate la dosar s-a stabilit că protestele în masă organizate după comunicarea rezultatelor alegerilor parlamentare, care inițial purtau un caracter pașnic, ulterior s-au transformat în dezordini în masă, în cadrul cărora au fost vandalizate Președinția și Parlamentul RM, au fost deteriorate gheretele amplasate pe teritoriul adiacent PMAN, grupuri numeroase de persoane neidentificate în mod repetat au întreprins tentative de a bloca transportul obștesc care se deplasa prin PMAN, de a deteriora mijloacele de transport, inclusiv cele cu destinație specială - ale poliției, Serviciului pompieri, ambulanțele IMSP Spitalul de Urgență.

De asemenea, au fost stabilite probe care demonstrează că, o parte din persoanele recunoscute în calitate de părți vătămate în momentul intervenției forțelor de ordine se aflau în apropierea persoanelor care încălcau ordinea publică, ori nemijlocit printre aceste persoane, personal însă nu săvârșeau careva acțiuni ilegale.

Din declarațiile martorilor instanța de apel a reținut, că intervenția BPDS „Fulger” la 07.04.2009, în jurul orei 24:00, era argumentată, necesară și inevitabilă. Persoanele aflate în PMAN încălcau flagrant ordinea publică, puneau în pericol viața persoanelor care se deplasau cu transportul personal și distrugeau bunurile aflate în proprietatea privată și a statului.

Totodată, au fost prezentate probe care incontestabil demonstrează faptul că, dezordinile în masă, în urma cărora au fost vandalizate Președinția și Parlamentul RM, puteau afecta și alte instituții ale statului, reședințele cărora erau amplasate în apropierea PMAN.

În consecință instanța de apel a ajuns la concluzia, că probele administrate în urma cercetării judecătorești, iar ulterior cercetate și în instanța de apel nu dovedesc vinovăția inculpatului Gumeniță Iacob în săvârșirea infracțiunii incriminate, prima instanță corect a pronunțat o sentință de achitare, iar argumentele expuse în cererile de apel nu și-au găsit confirmare.

Totodată instanța de apel a notat, că de către OUP au fost admise abateri de la prevederile legislației procesual-penale care reglementează strict procedura de acumulare a probelor. Or, modul în care OUP, în cadrul urmăririi penale, a prezentat

părților vătămate și martorilor înregistrările video făcute în noaptea de 07 spre 08 aprilie 2009, pentru a confirma sau infirma, dacă îl recunosc pe inculpat, constituie o abatere de la prevederile din Codul de procedură penală și poate fi calificat ca o tentativă de influențare a acestor persoane. Aceste circumstanțe fiind confirmate prin declarațiile martorilor Bendețchi Vladimir, Cobzac Victor, Voicu Pavel și Florea Andrei.

A mai reținut instanța de apel că acuzatorul de stat a indicat în calitate de probe rapoartele de expertiză tehnică efectuate în baza Comisiei rogatorii internaționale de instituțiile specializate din România și SUA, însă în opinia instanței aceste rapoarte de expertiză nu indică că inculpatul a comis faptele imputate lui, mai mult, aceste probe nu au fost administrate în strictă corespundere cu Codul de procedură penală.

Astfel instanța de apel a notat, că în temeiul cererii de comisie rogatorie internațională nr. 1/10 din 02.04.2010, formulată de instanța competentă a RM, în cadrul cauzei penale nr. 2009038163, a fost efectuat raportul de expertiză nr. 741032 din 07.04.2010 de către Institutul pentru Tehnologii Avansate, specialist Vasile Gheorghe Cătălin. În raportul nominalizat sînt expuse concluziile specialistului: „1. Se poate aprecia că înregistrările video de pe discurile DVD nu prezintă elemente de montaj, suprapunere a imaginilor sau alte modalități de intervenție asupra înregistrării originale. 2. În urma analizei realizate, s-au selectat șase persoane care participă la acte de agresiune fizică și prezintă semnalmamente și elemente de vestimentație distinctive, observabile în condițiile de calitate a înregistrărilor puse la dispoziție. Persoanele sînt prezentate în figurile din Anexă, fiind notate cu indicativele P1...P6. NOTĂ - în urma vizualizării înregistrărilor puse la dispoziție, în condițiile de calitate a imaginilor, **numiții Perju Ion și Gumeniță Iacob** nu au putut fi identificați și pe baza imaginilor portret din fișele personale. S-a constatat că, în scenele de interes, figurile persoanelor aflate în cadru prezintă dimensiuni și orientare improprii analizei de comparație”.

Astfel instanța de apel a statuat, că această probă nu poate impune condamnarea inculpatului, or datele expuse poartă un caracter incomplet, însoțit de dubii.

De asemenea, documentele prezentate de către OUP ca raport al instituției specializate din SUA nu constituie un raport de expertiză dar este „Rezumatul unei analize computerizate” (traducerea corectă din limba engleză a actului indicat), și prin urmare nu pot fi admise ca probe, or nu a fost respectată procedura stabilită expres pentru acordarea asistenței juridice internaționale în materie penală.

În acest sens instanța de apel a accentuat, că OUP nu a respectat prevederile art. 531-532, 536-537 din Codul de procedură penală, or, se atestă în lipsa Acordului dintre RM și SUA privind asistența juridică în materie penală (p. 3 alin. 1) art. 537 din Codul de procedură penală - cererea de comisie rogatorie se face în scris și trebuie să cuprindă tratatul internațional sau acordul de reciprocitate în baza căruia se solicită asistența), solicitarea de a fi analizate secvențele video a parvenit de la Guvernul RM,

și nicidecum de la organele abilitate cum prevede procedura penală la solicitarea Procurorului General, mai mult, comisia rogatorie se înaintează și se semnează de către Procurorul General al RM, iar cererea de asistență juridică prezentată este semnată de către prim-adjunct al Procurorului General al RM și astfel nu întrunește cerințele unei comisii rogatorii.

Mai mult, în opinia instanței de apel cererea de acordare a asistenței juridice în materie penală nu întrunește cerințele prevăzute de art. 537 din Codul de procedură penală, referitor la conținutul și forma cererii de comisie rogatorie. De asemenea, nu s-a respectat conținutul și forma documentului conform cerințelor exprese stabilite de legiuitor, or, prin cererea de asistență juridică internațională s-a solicitat efectuarea expertizei tehnice suplimentare a înregistrărilor video în cauza penală nr. 2009038163, iar prin ordonanța procurorului din 08.04.2010, s-a dispus expertiza tehnică, fiind ordonanța anexată la cererea de asistență juridică internațională.

De asemenea în opinia instanței de apel, OUP nejustificat și incert a dispus numirea expertizei tehnice, or în cazul dat urma a fi dispusă expertiza fotovideofonoscopică.

La fel, prin cererea de asistență s-a solicitat de către autoritățile RM efectuarea unei expertize tehnice suplimentare, iar conform prevederilor art. 148 din Codul de procedură penală, expertiza suplimentară se efectuează de același expert și nu este clar care a fost necesitatea de a efectua expertiza suplimentară de un expert din străinătate, or OUP, urma în acest sens să numească o expertiză separată.

Totodată, prin ordonanțele OUP din 01.04.2010 s-au dispus expertizele tehnice conform prevederilor art. art. 142, 144, 149, 255 din Codul de procedură penală, iar ca rezultat s-au întocmit Rapoartele de constatare tehnico-stiințifice nr. 886, nr. 822 (f.d. 123-129, 135-139, vol. 3), contrar prevederilor procesuale atât după formă, cât și după conținut, deoarece s-au motivat în baza prevederilor art. 139-141 din Codul de procedură penală.

Instanța de apel a remarcat, că ordonanțele menționate supra contravin prevederilor procesuale, or nu s-a indicat în baza cărei acțiuni procesuale este prezentat purtătorul de informație, din ce dată, lipsește descrierea împrejurărilor atât de examinare, cât și de sigilare a purtătorului, faptul că sânt originale sau copie secvențele video, ce parametri tehnici are originalul care a fost examinat sau ridicat. Obligatoriu expertului urma a-i fi prezentat și procesul-verbal prin care au fost ridicate înregistrările video, cu indicarea împrejurărilor (art. 88, 144 din Codul de procedură penală).

Astfel, documentul prezentat de către autoritățile SUA după conținut și formă este o analiză care contravine unui Raport de expertiză conform prevederilor art. 142, 144, 145, 151 din Codul de procedură penală, prin urmare îi conferă un aspect consultativ, la fel contravine formei de examinare, lipsesc părțile componente ale raportului (partea introductivă, de examinare, concluziile, anexele foto cu indicarea

semnalmentelor de identificare), nu sunt descrise metodicele de cercetare cu argumentarea științifică și stabilirea particularităților de identificare, nu sunt date răspunsuri concrete la întrebările dispuse prin ordonanță referitor la faptul dacă pe înregistrările video prezentate sunt sau nu elemente de montaj, suprapunere a imaginilor, alte modalități de intervenție, nu se conține expunerea asupra faptului dacă discurile DVD prezentate sunt originale sau copii, iar copiile conform metodicii criminalistice nu pot servi obiect de identificare.

Mai mult, teoria și practica procedurii de identificare a persoanelor după foto sau înregistrare video presupune în mod obligatoriu colectarea unor mostre conform prevederilor art. 154, 155, 156 din Codul de procedură penală, din care considerente în mod obligatoriu urmau a fi prezentate expertului mostre atât libere, cât și experimentale, cu respectarea condițiilor concrete de timp, formă, durată, mișcare, condiții climaterice, distanță, corespunzătoare celor existente la locul unde a avut loc înregistrarea video sau fotografierea.

Prin urmare, prezentarea de către OUP a 20 de fișe personale nu corespunde condițiilor obligatorii a modelelor de comparare, deoarece formatul, mărimea, culoarea imaginilor din aceste fișe nu corespunde cu înregistrările video cercetate și condițiile de timp, distanță, dinamică, vestimentație, din secvențele cercetate (fișele indicate expun în mod static doar exteriorul persoanei în „*anfas*” la o perioadă de timp cu mult înainte de evenimentele date, pe când în imaginea video sunt prezente elementele funcționale, dinamice și în întregime tot corpul persoanelor suspecte, din care considerente expertului urma în mod obligatoriu de a fi prezentate modele de comparație de același gen. Practica și teoria indică că, persoana poate fi identificată după exterior la distanța de percepere ce nu depășește 50 metri, însă din imagini reiese o distanță cu mult mai mare).

Identificarea persoanelor după foto-videofonotecă (imagine) include obligatoriu metodici cum ar fi suprapunerea mostrelor în vederea coincidenței particularităților exterioare ale persoanei. La caz, în Analiza prezentată lipsesc careva metodici și tehnici științifico-practice recunoscute și mostrele experimentale și libere autentice după proveniență. Documentul Analiză nu întrunește cerințele obligatorii căror urmează să corespundă Raportul de expertiză, stabilite prin Legea RM nr. 1086 din 23.06.2000, cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale.

Instanța de apel a mai reținut, că în speță nu au fost respectate prevederile art. 24 din Codul de procedură penală, or, la data de 15.04.2010, Gumeniță Iacob avea statut procesual de bănuït, fiind dispusă cererea de asistență juridică internațională, iar la efectuarea expertizelor dispuse de OUP urma în mod obligatoriu să fie aplicate prevederile art. 145 din Codul de procedură penală, acțiuni premărgătoare efectuării expertizei. Părțile în proces nu au avut acces la aceste acțiuni premărgătoare, despre existența acestei Analize inculpatul și apărătorul lui aflând la data de 06.03.2012, fapt

care constituie o încălcare a principiului contradictorialității procesului penal.

În contextul dat instanța de apel a respins argumentele acuzării prin care s-a invocat, că probele prezentate, declarațiile părților vătămate, a martorilor, dar și purtătorii de informații confirmă vinovăția inculpatului în comiterea faptelor expuse în rechizitoriu.

Mai mult, instanța de apel a considerat că nu pot fi admise ca probe actele procesuale efectuate de OUP în partea ce privește recunoașterea lui Gumeniță Iacob prin fotografiile prezentate, și anume: procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie de către martorul Mușinschi Mihail și procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie de către martorul Rotaru Sergiu. Or, cu referire la prevederile art. 116 alin. (5) și (6) din Codul de procedură penală, instanța de apel a remarcat, că prezentarea spre recunoaștere pe fotografie este admisibilă în cazul imposibilității prezentării a persoanei pe viu, acțiunile procesuale nu pot fi reținute ca probe pertinente, concludente și utile întrucât Gumeniță Iacob putea fi citat/invitat la OUP, pentru a petrece cu participarea lui această acțiune de recunoaștere. Concomitent în ambele procese-verbale de prezentare spre recunoaștere nu sînt indicate numele celorlalte persoane prezentate alături de inculpat, iar aceste circumstanțe impun concluzia că celelalte persoane pot fi cunoscute martorilor, care prin metoda excluderii puteau intui că anume Gumeniță Iacob este cel ce urmează a fi recunoscut. Relevant la acest capitol fiind și faptul că Gumeniță Iacob este o persoană publică, imaginea căruia practic zilnic a fost difuzată la multiple canale de televiziune naționale.

Instanța de apel a respins argumentele procurorului, dar și a avocatului părții vătămate și a reprezentantului părții vătămate în partea în care s-a indicat că Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție la data de 15 decembrie 2015 a stabilit în mod irevocabil că: „Suspiciunile precum că Discurile DVD care conțin înregistrări video de la locul săvârșirii infracțiunilor imputate inculpatului recunoscute drept corp delict, și care în opinia inculpatului ar trezi dubii, sunt neîntemeiate, de vreme ce, potrivit raportului de expertiză tehnico-criminalistică nr. 836 din 15.04.2010, cât și raportul de expertiză tehnică din 07.04.2010, București, aceste înregistrări video nu prezintă elemente de montaj sau alte intervenții asupra înregistrării originale, adică sunt veridice. În același timp, conform prevederilor art. 164 Cod de procedură penală, înregistrările video constituie mijloace de probă dacă ele conțin date sau indici temeinici privind săvârșirea unei infracțiuni și dacă conținutul lor contribuie la aflarea adevărului în cauza respectivă.

Ceea ce ține de raportul de expertiză efectuat de autoritățile competente ale SUA, probă declarată inadmisibilă de către instanța de fond, Curtea Supremă a constatat că, acest raport este legal, deoarece a fost obținut în conformitate cu prevederile art. 353 alin. (1), pct. 3), art. 536 alin. (1)-(3), art. 538 Cod de procedură penală. Procedura descrisă a fost respectată și realizată prin cererea de acordare a asistenței

juridice în materie penală, semnată de Prim-adjunct al Procurorului General, Andrei Pântea, și ordonanța privind dispunerea expertizei tehnice din 08.04.2010, adoptată de Procurorul secției exercitare a urmăririi penale a Procuraturii mun. Chișinău, Ion Buliga.

La acest aspect instanța de apel a remarcat, că apelanții au extras aceste argumente din conținutul deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15.12.2015, adoptată în privința lui Perju Ion xxxxx, mai mult aspecte reținute de Curtea Supremă s-au referit la argumentele invocate în recursul din speța respectivă, depus în interesele condamnatului respectiv, prin urmare, explicațiile oferite de o instanță de judecată, în prezenta speță nu pot impune concluzia condamnării inculpatului Gumeniță Iacob.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele reprezentantului părții vătămate și a părții vătămate în partea în care s-a indicat că partea vătămată Hîncu Damian cât și martorii Iancev D., Goluța R., Andriuța V., Donos M., Roman T., Mațenco A., Duminică S., Vulpe L, Nedelcu L, Gavrilă I., au confirmat violențele colaboratorilor de poliție față de persoanele care se aflau în fața Guvernului, inclusiv violențe față de persoanele care se aflau culcate pe asfalt și față de care aplicarea maltratării nu era justificată prin nimic, or aceste motive din contra indică la nevinovăția inculpatului, or însăși apelanții s-au referit la acțiuni comise de poliție, fără a indica direct sau indirect la persoana inculpatului.

De asemenea, instanța de apel a apreciat critic argumentele invocate în interesele părții vătămate în partea în care s-a menționat că însăși inculpatul prin declarațiile sale făcute în fața instanței de fond a recunoscut că în seara de 07.04.2009 spre 08.04.2009 la momentul intervenirii BPDS „Fulger” în piața Marii Adunări Naționale se afla în ograda Primăriei mun. Chișinău, ulterior a traversat str. Pușkin și s-a deplasat în fața reședinței Guvernului și a mai declarat că pe colaboratorii MAI care se aflau în apropiere nu-i cunoaște, or aceste alegații nu indică la careva acțiuni prejudiciabile ale inculpatului.

Totodată, au fost apreciate critic argumentele apelanților în partea în care s-a indicat că inculpatul fiind prezent în fața Guvernului, în Piața Marii Adunări Naționale nu a intervenit în vederea curmării violențelor colaboratorilor de poliție față de protestatari, mai mult ca atât, faptul că inculpatul nu-i cunoștea personal pe colaboratorii MAI, acest fapt nu-l elibera de obligațiunea funcțională de a curma violențele și de a interzice aplicarea loviturilor față de persoanele reținute, inclusiv față de persoanele culcate pe asfalt, or lipsesc careva probe din care ar rezulta că inculpatul a participat la operațiunea de reținere a protestatarilor care încălcau ordinea publică în noaptea de 07 spre 08 aprilie 2009, la fel, nu au fost prezentate careva probe din care ar rezulta că acțiunile violente invocate de părțile vătămate s-ar fi petrecut în prezența inculpatului, totodată, din probele analizate și apreciate de instanța de apel nu s-a stabilit că inculpatul ar fi dirijat cu operațiunea de reținere

a protestatarilor care încălcau ordinea publică în PMAN.

Instanța de apel a apreciat ca nefiind întemeiată cerința procurorului în partea în care s-a solicitat ca inculpatul Gumeniță Iacob să fie recunoscut culpabil de comiterea excesului de putere în privința cet. Vulpe Ion, adică de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a), c) din Codul penal, cu stabilirea a unei pedepse în baza art. 166¹ alin. (1) Cod penal, de art. 328 alin. (2) lit. a), c) din Codul penal, cu stabilirea a unei pedepse în baza art. 166¹ alin. (1) Cod penal și de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a), c) din Codul penal, cu stabilirea a unei pedepse în baza art. 166¹ alin. (1) Cod penal. Or, în acest sens cu referire la prevederile art. 325 din Codul de procedură penală, instanța de apel a menționat că acțiunile imputate inculpatului prin actul de învinuire formează o singură infracțiune, acțiunile invocate de procuror reprezintă o faptă prelungită, caracterizată prin mai multe acțiuni infracționale, identice, care în ansamblu relevă o infracțiune și nu un concurs de infracțiuni.

În continuare, instanța de apel a reținut că partea vătămată Hîncu Damian a formulat o acțiune civilă prin care a pretins suma de 1,5 mln lei.

Astfel, instanța de apel a respins argumentele apelanților în partea în care s-a susținut și solicitat a fi admisă acțiunea civilă, or în speță, nu s-a reținut că faptele prejudiciabile invocate de acuzare au fost comise de inculpatul Gumeniță Iacob, aceste circumstanțe denotă faptul că pretențiile de ordin material și moral ale acuzării, părții vătămate, reprezentantului părții vătămate și avocatului părții vătămate, sunt străine de persoana inculpatului, or prejudiciul invocat nu se află în legătură causală cu eventuale acțiuni/inacțiuni ale inculpatului Gumeniță Iacob.

Mai mult, prin Hotărârea Guvernului RM nr. 956 din 15.10.2010 cu privire la ajutorarea persoanelor care au avut de suferit în urma evenimentelor din 07 aprilie 2009, Hîncu Damian a primit o indemnizație unică în sumă de 5000 lei, suplimentar i-a fost acordat un suport financiar unic în sumă de 52 mii lei în vederea repetării anului de studii în Franța, eşuat din cauza evenimentelor din 07.04.2009.

6. Procurorul, invocând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului menționează, că instanța de apel, nu a ținut cont și nu apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția cet. Gumeniță Iacob.

Consideră că vinovăția inculpatului este dovedită prin declarațiile părților vătămate Hîncu Damian, Vulpe Ion, Iurcu Vitalie, Iancev Dmitrii, Goluța Ruslan, Andriuță Vadim, Donos Marcela, Roman Tatiana, Mațenco Arsenii, Duminică Sergiu, Guriță Veaceslav, prin declarațiile martorilor Hîncu Parascovia, Benderschi Valeriu, Turcuman Vasile, Ermurachi Sergiu, Cobzac Victor, Florea Andrei, Nedelcu Ion, Mușinschi Mihail, Gaidibadi Andrei, Verdeș Vasile, Moraru Viorel, Rusu Petru,

Voicu Pavel, Grecu Viorel, Rotaru Sergiu, Dumitrașcu Vasile, precum și prin probele scrise, anexate la dosar.

Menționează recurentul, că soluția instanței de apel este contrară normelor procesuale, iar motivarea invocată de către instanță nu poate fi acceptată ca o motivare justificativă a concluziei adoptate, or aceasta a menținut poziția primei instanțe cu privire atât la admisibilitatea probelor administrate cât și legalitatea acțiunilor procesuale efectuate pe caz, fapt ce denotă că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor apelului declarat de procuror, avînd în vedere ca la examinarea cauzei penale în instanța de apel, acuzarea a combătut în totalitate motivele invocate de către instanța de fond.

În partea ce ține de concluzia instanței cu privire la respingerea raportului de expertiză efectuat de autoritățile competente ale SUA, în baza cererii de asistență juridică internațională, acuzatorul susține, că acest mijloc de probă a fost deja apreciat de către instanțele de judecată în cauza penale privind acuzarea lui Perju Ion, dosarul nr. 1ra-1080/2015, în care a fost admis ca probă și expuse motivele prin care se combate respingere acesteia de către instanța de judecată.

Susține, că potrivit deciziei nominalizate, cererea privind acordarea asistenței juridice în materie penală a fost întocmită în corespundere cu prevederile legale, iar în condițiile art. 538 Cod de procedură penală, raportul CIF 10-067 efectuat de secția Investigații computerizate și examinarea probelor urmează a fi apreciat drept o probă veridică și pertinentă în sensul prevederilor art. 99-101 Cod de procedură penală.

De asemenea evidențiază, că:

- înregistrările video de la locul săvârșirii infracțiunilor imputate inculpatului, recunoscute drept corp delict, nu trezesc dubii, de vreme ce, potrivit raportului de expertiză tehnico-criminalistică nr. 836 din 15.04.2010, cât și a raportului de expertiză tehnică din 07.04.2010, București, aceste înregistrări video nu prezintă elemente de montaj sau alte intervenții asupra înregistrării originale, adică sunt veridice;

- în același timp, conform prevederilor art. 164 Cod de procedură penală, înregistrările video constituie mijloace de probă, dacă ele conțin date sau indici temeinici privind săvârșirea unei infracțiuni și dacă conținutul lor contribuie la aflarea adevărului în cauza respectivă;

- este adevărat că potrivit raportului de expertiză tehnică din 07.04.2010, București - în urma vizualizării înregistrărilor puse la dispoziție, în condițiile de calitate a imaginilor, numiții Perju Ion și Gumeniță Iacob nu au putut fi identificați și pe baza imaginilor portret din fișele personale, în scenele de interes, figurile persoanelor aflate în cadru prezintă dimensiuni și orientare impropriei analizei de comparație;

- din constatările date rezultă doar că, această concluzie a fost fondată pe capacitatea redusă și insuficientă a mijloacelor tehnice utilizate în cadrul efectuării

expertizei nominalizate, în vederea identificării persoanelor respective.

Susține că raportul de expertiză nr. CIF 10-067 din 28.05.2010, efectuat de autoritățile competente ale SUA - este legal, deoarece a fost obținut în conformitate cu prescripțiile din art. 533 alin. (1) pct. 3), 536 alin. (1), 538 Cod de procedură penală.

De asemenea, instanțele de judecată, prin afirmațiile „presupusele acțiuni de devastare a organelor de stat” nu au ținut cont de însăși prevederile Legii cu privire la poliție care și expres conțin acele obligații ale organului de poliție a asigura atât ordinea publică cât și integritatea instituțiilor de stat și deci în cazul în care se constată că urmează a fi efectuate atacuri asupra clădirilor guvernamentale, colaboratorii de poliție erau obligați să asigure paza și integritatea acestora nu să „vâneze protestării” invocând acest motiv.

Mai mult ca atât, instanțele de judecată nu doar că în mod greșit au apreciat situația și starea de fapt atestată în noaptea de 07 spre 08 aprilie 2009, ci practic au constatat că anume părțile vătămate au fost acele care au generat acțiunile ilegale ale organului de poliție și deci prin această concluzie au legalizat acțiunile ilegale ale inculpatului Gumenița Iacob, fapt care vine în totalitate în contradicție atât legislației în vigoare, cât și principiilor unui stat de drept.

Totodată, instanțele de judecată au lăsat fără analiză și modul în care au fost transportate părțile vătămate la Inspectoratele de poliție (la acel moment Comisariate), or este inexplicabilă urcarea cu forța a lor în acea remorcă a automobilului de model „PIKUP” și aplicarea loviturilor în timp ce erau urcați în remorcă. Or, în situația în care instanțele de judecată ar fi analizat și constatat ilegalitatea acțiunilor colaboratorilor de poliție în noaptea de 07 spre 08 aprilie 2009, ar fi constatat dovedită și acea învinuire adusă pe caz inculpatului Gumenița Iacob.

Astfel, la data de 07 și 08 aprilie 2009, inculpatul Gumenița Iacob deținea funcția de Comisar adjunct, șef poliție ordine publică a Comisariatului General de Poliție, în atribuțiile directe ale acestuia intra coordonarea activității subdiviziunilor subordonate și organizarea menținerii ordinii publice, atribuții care dânsul urma să le execute și în noaptea de 07 spre 08 aprilie 2009.

Acuzarea consideră absurdă afirmația adusă în apărarea sa de către inculpatul Gumenița Iacob cu privire la faptul că „nu a semnat acea fișă de post” din care deduce că nu își cunoștea atribuțiile de serviciu, or dânsul a fost numit în funcție prin Ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr. 145 EF din 04.04.2008 (f.d. 144 vol. 2), adică activa în această funcție un an de zile.

Consideră greșită și afirmația cu privire la lipsa inculpatului Gumenița Iacob în noaptea de 07 spre 08 aprilie 2009 din Piața Marii Adunări Naționale, or în acest sens probele administrate de către acuzare și cercetate, inclusiv și în instanța de apel dovedesc contrariul.

Apreciază greșită și poziția instanței cu privire la aprecierea declarațiilor acelor colaboratori de poliție care în ședința de judecată și-au modificat declarațiile date la

urmărirea penală, or, chiar și în ședința instanței de apel, fiind date citirii de către acuzare în temeiul art. 371 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, nici unul din ei nu a putut motiva plauzibil cauza modificării acestor declarații, or au confirmat că la urmărirea penală, când unanim l-au recunoscut în imagini pe inculpatul Gumeniță Iacob, în mod benevol au dat declarațiile care au fost consemnate fără careva abuzuri din partea organului de urmărire penală.

7. Avocatul Popușoi Sergiu în numele părții vătămate Hîncu Damian împreună cu reprezentantul părții vătămate, Hîncu Parascovia, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel, atât în partea laturii civile cât și în partea laturii penale, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Gumeniță Iacob să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, admiterea integrală a acțiunii civile înaintate de către partea vătămată Hîncu Damian împotriva inculpatului Gumeniță Iacob și împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, dispunerea încasării din contul lui Gumeniță Iacob în contul lui Hîncu Damian a prejudiciului moral în sumă de 250000 lei, dispunerea încasării din contul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova în contul lui Hîncu Damian a prejudiciului moral în sumă de 250000 lei.

În argumentarea recursului menționează, că instanța de apel a pus accent în motivarea deciziei asupra lipsei declarațiilor martorilor în privința faptului că Gumeniță Iacob ar fi lovit cu piciorul în partea vătămată Hîncu Damian, însă, fără a lua în considerație că părțile vătămate erau impuse să fie culcate cu fața spre asfalt, circumstanță care a și împiedicat recunoașterea directă a agresorilor.

Mai mult ca atât, instanța de apel nu s-a expus asupra obligațiilor de serviciu a inculpatului privind obligațiunea de menținere a ordinii publice, inclusiv prin curmarea agresiunilor față de persoanele care deja erau mobilizate și culcate la pământ, astfel încât aplicarea loviturilor față de aceste persoane nu era justificată prin nimic.

Susțin recurenții, că potrivit înregistrărilor foto anexate la cauza penală (Vol. 5 f.d.240) din imagini rezultă că spatele părții vătămate Hîncu Damian era vînat din cauza multiplelor echimoze ceea ce demonstrează că loviturile, în mare parte, au fost aplicate la spate, în mod intenționat ca să fie imposibilă recunoașterea agresorilor, inclusiv a inculpatului în momentul în care și acesta a aplicat lovituri asupra părții vătămate.

Materialele cauzei penale atestă că, inculpatul Gumeniță Iacob, avînd funcție înaltă în cadrul Ministerului Afacerilor Interne și obligația de a apăra persoanele de acțiuni ilegale, nu a antreprins acțiunile necesare prevăzute de lege pentru a evita evenimentele negative, dar singur a admis ilegalități, faptă infracțională care se încadrează în limitele componenței de infracțiune prevăzută de art. 328 alin. (2) lit. a),

c) Cod penal.

În timp ce colaboratorii de poliție aplicau nemotivat în privința mai multor persoane civile acte de violență, maltratându-i cu mâinele și picioarele, cu mijloacele speciale din dotare, provocându-le dureri fizice, leziuni corporale și înjosind demnitatea părților vătămate, inculpatul Gumeniță Iacob nu a intervenit în vederea curmării ilegalităților.

Consideră recurenții, că instanța de apel a ignorat cu desăvârșire atât circumstanțele expuse mai sus, cât și gradul prejudiciabil al acțiunilor inculpatului.

Apreciază critic opinia instanței de apel potrivit căreia inculpatul nu poate fi recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, deoarece nu sunt declarații ale martorilor precum că inculpatul ar fi participat personal la aplicarea loviturilor față de protestatari.

Totodată, la baza opiniei instanței de apel au fost luate declarațiile colaboratorilor de poliție, care, de fapt, s-au aflat în relație de serviciu și unii dintre aceștia inclusiv în relații de subordonare cu inculpatul. Însă instanța de apel nu a ținut cont de faptul, că în virtutea funcției pe care o deținea inculpatul de Comisar-adjunct, șef poliție ordine publică a Comisariatului General de Poliție al mun. Chișinău, în grad special de colonel de poliție, fiind persoană cu funcție de răspundere, inculpatul urma să ia măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, onoarei și demnității cetățenilor.

Însăși inculpatul, prin declarațiile sale făcute în fața primei instanțe, a recunoscut că în seara de 07.04.2009 spre 08.04.2009 la momentul intervenirii BPDS „Fulger” în piața Marii Adunări Naționale se afla în ograda Primăriei mun. Chișinău, ulterior a traversat str. Pușkin și s-a deplasat în fața reședinței Guvernului. Astfel, inculpatul fiind prezent în Piața Marii Adunări Naționale nu a intervenit în vederea curmării violențelor colaboratorilor de poliție față de protestatari.

Evidențiază titularii recursului, că instanțele de fond au remarcat, că organul de urmărire penală ar fi admis abateri de la prevederile legislației procesual-penale care reglementează strict procedura de acumulare a probelor, calitatea proastă a înregistrărilor video și faptul că, acestea au fost efectuate de camerele video situate pe clădirea Guvernului nu permit identificarea exactă a persoanelor aflate în Piața Marii Adunări Naționale în noaptea de 7 spre 8 aprilie 2009.

Contrar argumentelor instanțelor de fond cu privire la inadmisibilitatea probei video de pe camerele sediului Guvernului și a inadmisibilității raportului de expertiză efectuat de autoritățile competente din SUA, recurenții evidențiază că prin decizia 1ra-1080/2015 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 decembrie 2015 în cauza penală în privința lui Perju Ion, a fost stabilit în mod irevocabil că:

Suspiciunile precum că Discurile DVD care conțin înregistrări video de la locul săvârșirii infracțiunilor imputate inculpatului recunoscute drept corp delict, și care în

opinia inculpatului ar trezi dubii, sunt neîntemeiate, de vreme ce, potrivit raportului de expertiză tehnico-criminalistică nr. 836 din 15.04.2010, cât și raportul de expertiză tehnică din 07.04.2010, București, aceste înregistrări video nu prezintă elemente de montaj sau alte intervenții asupra înregistrării originale, adică sunt veridice.

Ceea ce ține de raportul de expertiză efectuat de către autoritățile SUA, Curtea Supremă a constatat că, acest raport este legal, deoarece a fost obținut în conformitate cu prevederile art. 353 alin. (1) pct. 3), art. 536 alin. (1)-(3), art. 538 Cod de procedură penală, conform căror asistența juridică internațională poate fi solicitată în executarea unor activități procesuale prevăzute de legislația de procedură penală a Republicii Moldova și a statului respectiv, în special efectuarea expertizelor.

Curtea Supremă a mai constatat că procedura realizată prin cererea de acordare a asistenței juridice în materie penală, semnată de Prim-adjunct al Procurorului General, Pânteș Andrei, și ordonanța privind dispunerea expertizei tehnice din 08.04.2010, adoptată de Procurorul secției exercitare a urmăririi penale a Procuraturii mun. Chișinău, Buliga Ion. Aceste acte procedurale sunt întocmite potrivit legii procesual-penală naționale, fapt constatat de către Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție prin decizia din 15.12.2015 (pag. 61 a deciziei).

Astfel, reieșind din constatările Curții Supreme de Justiție rezultă că, rapoartele de expertiză sunt valabile și întocmite conform procedurii.

Ceea ce ține de aplicarea loviturii nemijlocite de către inculpat asupra părții vătămate, instanța de apel a adus critici probatoriului administrat de către partea acuzării inclusiv și ceea ce ține de înregistrările foto (f.d. 90 VII), fapt care constituie în sine o eroare, deoarece nefiind anulată procedura de colectare a probelor, instanța de apel urma să aprecieze obiectiv inclusiv imaginea foto de unde rezultă aplicarea loviturilor de către inculpat față de partea vătămată Hîncu Damian.

Ceea ce ține de acțiunea civilă, recurenții menționează că instanțele de fond au apreciat eronat cuantumul acesteia, or din partea părții vătămate n-a fost solicitată suma de 1,5 mln lei, întrucât în cererea de chemare în judecată în mod expres, au fost indicate pretențiile față de inculpat în mărime 250000 (două sute cincizeci mii) lei, iar din contul Ministerului Afacerilor Interne prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM a prejudiciului moral în sumă de 250000 (două sute cincizeci mii) lei. Prejudiciul moral a fost demonstrat prin rapoartele de expertiză medico-legale, înregistrările foto care confirmă maltratarea părții vătămate și cauzarea vătămarilor corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată.

8. Reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, Dragomir Oxana, a depus referință la recursul declarat în numele părții vătămate Hîncu Damian, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

9. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din considerentele ce vor fi desfășurate în continuare.

Astfel, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

După cum rezultă din conținutul cererilor de recurs declarate în speță, acestea sunt întemeiate pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Din conținutul recursurilor declarate, se atestă că titularii acestora critică decizia instanței de apel, prin care a fost menținută sentința primei instanțe, soluție potrivit căreia inculpatul Gumeniță Iacob a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recursuri și temeiurilor de casare nominalizate, Colegiul penal constată că criticile aduse de către titularii cererilor de recurs și-au găsit confirmare în speța dedusă judecății.

În acest context instanța de recurs menționează, că conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate, hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit notează, că hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

În acest context, Colegiul penal lărgit evidențiază că, potrivit instanței de apel inculpatul nu poate fi recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, din motiv că în urma analizei declarațiilor martorilor, nu rezultă că inculpatul ar fi participat personal la aplicarea loviturilor față de protestatari.

Cu toate acestea instanța de recurs atestă, că la aprecierea materialului probator instanța de apel nu a ținut cont de argumentele apelurilor prin care a fost invocat, că părțile vătămate se aflau cu fața la pământ în momentul când au intervenit forțele de ordine, fiind în imposibilitate să recunoască persoanele care le-au agresat în noaptea de 07 spre 08 aprilie 2009.

Totodată, instanța de apel nu a ținut cont de argumentele din apelurile declarate prin care a fost accentuat, că soluția de achitare pronunțată de către prima instanță se bazează promordial pe declarațiile colaboratorilor de poliție, care, de fapt, s-au aflat în relație de serviciu, inclusiv în relații de subordonare cu inculpatul.

Mai mult, instanța de apel a trecut cu vederea argumentele din apel potrivit cărora prima instanță urma să pună la baza sentinței declarațiile martorilor date anume în cadrul urmăririi penale, or, în cadrul cercetării judecătorești martorii menționați și-au schimbat depozițiile în partea ce ține de recunoașterea lui Gumeniță Iacob, invocând diferite argumente.

În continuare instanța de recurs ține să accentueze, că instanța de apel nu a analizat argumentele din apelul acuzatorului de stat prin care s-a invocat că colaboratorii de poliție aplicau nemotivat în privința mai multor persoane civile acte de violență, maltratându-i cu mâinele și picioarele, cu mijloacele speciale din dotare, provocându-le dureri fizice, leziuni corporale și înjosind demnitatea părților vătămate, însă inculpatul Gumeniță Iacob nu a intervenit în vederea curmării ilegalităților polițiștilor. Aceste aspecte urmau a fi apreciate de către instanțele de fond prin prisma faptului, că în virtutea funcției pe care o deținea inculpatul Gumeniță Iacob, de Comisar-adjunct, șef poliție ordine publică a Comisariatului

General de Poliție al mun. Chișinău, în grad special de colonel de poliție, fiind persoană cu funcție de răspundere urma să ia măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, onoarei și demnității cetățenilor. Cu toate acestea, instanțele de fond s-au limitat în a constata că din declarațiile martorilor și părților vătămate pe caz, nu rezultă cu certitudine că anume Gumeniță Iacob a fost cel care le-a aplicat lovituri.

Prin urmare, deși instanța de apel a menționat, că lipsesc careva probe din care ar rezulta că inculpatul a participat la operațiunea de reținere a protestatarilor care încălcau ordinea publică în noaptea de 07 spre 08 aprilie 2009, aceasta a omis să dea apreciere argumentelor din apeluri cu referire la faptul, că Gumeniță Iacob trebuia să intervină în vederea curmării violențelor colaboratorilor de poliție față de protestatari în virtutea atribuțiilor sale de serviciu, în calitate de Comisar-adjunct, șef poliție ordine publică a Comisariatului General de Poliție al mun. Chișinău.

De altfel, însăși inculpatul Gumeniță Iacob, a recunoscut în fața primei instanțe, *„că în seara de 07.04.2009 spre 08.04.2009 la momentul intervenirii BPDS „Fulger” în piața Marii Adunări Naționale se afla în ograda Primăriei mun. Chișinău, ulterior a traversat str. Pușkin și s-a deplasat în fața reședinței Guvernului.”*

Reținând prevederile art. art. 100 alin. (4), 101 alin. (1) - (4) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit, remarcă că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedeele probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor. Într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera probele, dar și de a expune esența acestor și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Astfel, instanța de recurs menționează că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se finalizează prin soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența și utilitatea acestora. De menționat că proba trebuie apreciată și după veridicitatea acesteia. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanță cu realitatea pe care aceasta o probează. Toate probele în ansamblu sunt apreciate din punct de vedere al coroborării lor, cu

respectarea art. 101 Cod de procedură penală.

Colegiul penal menționează, că cercetarea judecătorească este un proces de stabilire a adevărului și constă în analiza complexă și multilaterală a probelor de către instanțe pentru a demonstra existența sau inexistența faptei reprobabile și dacă eventuala persoană inculpată a comis sau nu fapta infracțională care i se impută.

Instanțelor de judecată le revine sarcina de a aprecia probele în baza legii. Exigențele dreptului la un proces echitabil impun ca aprecierea probelor să nu fie arbitrară sau nerezonabilă în mod evident. În caz contrar, se încalcă articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (*a se vedea De Tommaso v. Italia [MC]*, 23 februarie 2017, § 170, și *Hodžić v. Croația*, 4 aprilie 2019, § 58; *Makeyan și alții v. Armenia*, 5 decembrie 2019, § 47).

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a subliniat că libera apreciere a probelor exclude posibilitatea conferirii unei puteri probante dinainte stabilite unei probe. Aprecierii fiecărei probe se face de instanța de judecată ca urmare a examinării conjugate a tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului. Libera apreciere a probelor nu presupune arbitrarie, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt prezentate de către instanța de judecată în acte procedurale, care trebuie să fie motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii. Motivarea constă în faptul că la admiterea unor probe și la respingerea altora judecătorul este obligat să prezinte argumentele unei asemenea soluții (*a se vedea HCC nr. 18 din 22 mai 2017, § 68 și § 70*).

În contextul celor expuse Colegiul penal lărgit remarcă și faptul, că instanțele de fond au apreciat ca fiind inadmisibile mai multe probe din dosar, menționând că organul de urmărire penală ar fi admis abateri de la prevederile legislației procesual-penale care reglementează strict procedura de acumulare a probelor, calitatea proastă a înregistrărilor video și faptul că, acestea au fost efectuate de camerele video situate pe clădirea Guvernului nu permit identificarea exactă a persoanelor aflate în Piața Marii Adunări Naționale în noaptea de 7 spre 8 aprilie 2009.

În special instanța de apel a susținut opinia primei instanțe cu referire la inadmisibilitatea probei video de pe camerele sediului Guvernului și a raportului de expertiză efectuat de autoritățile competente din SUA, menționând într-un mod superficial, că nu pot fi reținute argumentele părții acuzării cu referire la faptul că într-o altă speță aceleași probe au fost declarate admisibile și puse la baza condamnării lui Perju Ion. Mai mult instanța de apel a menționat într-un mod divergent, că apelanții au extras aceste argumente din conținutul deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15.12.2015, care s-a referit la argumentele invocate în recursul din speța respectivă, depus în interesele condamnatului respectiv, prin urmare, explicațiile oferite de o instanță de judecată, în prezenta speță nu pot impune concluzia condamnării inculpatului Gumeniță Iacob.

Cu toate acestea instanța de recurs reține, că de fapt instanța de apel nu a pătruns în esența argumentelor apelanților, care au evidențiat, că prin decizia 1ra-1080/2015 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 decembrie 2015 în cauza penală în privința lui Perju Ion, a fost stabilit în mod irevocabil că: *„Suspiciunile precum că Discurile DVD care conțin înregistrări video de la locul săvârșirii infracțiunilor imputate inculpatului recunoscute drept corp delict, și care în opinia inculpatului ar trezi dubii, sunt neîntemeiate, de vreme ce, potrivit raportului de expertiză tehnico-criminalistică nr. 836 din 15.04.2010, cât și raportul de expertiză tehnică din 07.04.2010, București, aceste înregistrări video nu prezintă elemente de montaj sau alte intervenții asupra înregistrării originale, adică sunt veridice. Este adevărat că potrivit raportului de expertiză tehnică din 07.04.2010, București, (lit. I) pct. 5.1. din decizie) - în urma vizualizării înregistrărilor puse la dispoziție, în condițiile de calitate a imaginilor, numiții Perju Ion și Gumeniță Iacob nu au putut fi identificați și pe baza imaginilor portret din fișele personale, în scenele de interes, figurile persoanelor aflate în cadru prezintă dimensiuni și orientare impropriei analizei de comparație. Din constatările date rezultă doar că, această concluzie a fost fondată pe capacitatea redusă și insuficientă a mijloacelor tehnice utilizate în cadrul efectuării expertizei nominalizate, în vederea identificării persoanelor respective. Însă, concluzia menționată nu infirmă prezența acestora în circumstanțele respective.*

Ceea ce ține de raportul de expertiză efectuat de către autoritățile SUA, Curtea Supremă a constatat că, acest raport este legal, deoarece a fost obținut în conformitate cu prevederile art. 353 alin. (1) pct. 3), art. 536 alin. (1)-(3), art. 538 Cod de procedură penală, conform căror asistența juridică internațională poate fi solicitată în executarea unor activități procesuale prevăzute de legislația de procedură penală a Republicii Moldova și a statului respectiv, în special efectuarea expertizelor. Curtea Supremă a mai constatat că procedura realizată prin cererea de acordare a asistenței juridice în materie penală, semnată de Prim-adjunct al Procurorului General, Pânteș Andrei, și ordonanța privind dispunerea expertizei tehnice din 08.04.2010, adoptată de Procurorul secției exercitare a urmăririi penale a Procuraturii mun. Chișinău, Buliga Ion. Aceste acte procedurale sunt întocmite potrivit legii procesual-penale naționale, fapt constatat de către Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție prin decizia din 15.12.2015 (pag. 61 a deciziei).”

Generalizând cele expuse supra, Colegiul constată că în speța discutată și-au găsit confirmare temeiurile invocate de recurenți și prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi apreciate toate probele în cumul, la justa lor valoare pentru adoptarea unei soluții corecte, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă obligatoriu de

prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

10. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Se admit recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și de către avocatul Popușoi Sergiu în numele părții vătămate Hîncu Damian împreună cu reprezentantul părții vătămate, Hîncu Parascovia, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2020, în cauza penală în privința lui **Gumeniță Iacob xxxxx** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **28 iulie 2021.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

Bejenaru Iurie

OPINIE SEPARATĂ

în conformitate cu prevederile art. 339 alin (7), 340 alin. (3) Cod de procedură penală (în cauza penală în privința lui **Gumeniță Iacob xxxxx**)

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 08 aprilie 2016, Gumeniță Iacob, a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2020 au fost respinse apelurile declarate de către procuror și de către reprezentantul părții vătămate, Hîncu Damian, Hîncu Parascovia și avocatul părții vătămate Hîncu Damian, Popușoi Sergiu, ca fiind nefondate și menținută sentința primei instanțe, fără modificări.

3. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 mai 2021, a fost adoptată următoarea soluție: *„Se admit recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și de către avocatul Popușoi Sergiu în numele părții vătămate Hîncu Damian împreună cu reprezentantul părții vătămate, Hîncu Parascovia, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2020, în cauza penală în privința lui Gumeniță Iacob xxxxx și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.”*

4. Am semnat potrivit legii decizia, însă nu am susținut soluția adoptată și consider, că în speță urma a fi pronunțată o decizie de respingere a recursurilor declarate, deoarece concluzia instanțelor de fond privind achitarea lui Gumeniță Iacob, de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, este întemeiată și legală.

5. Analizând materialele dosarului în raport cu argumentele aduse în recursuri, am constatat că, deși recursurile depuse se invocă nemotivarea hotărârilor în calitate de eroare judiciară, de fapt, recurenții solicită reaprecierea probelor, considerând că probelor administrate în cauză nu li s-a dat apreciere așa cum și-au dorit-o recurenții, ultimii considerând că probele administrate sunt admisibile și dovedesc integral învinuirile aduse inculpatului.

6. În opinia mea, la examinarea cauzei instanța de apel nu a comis erori de drept, care ar constitui temei pentru remiterea cauzei la rejudecare, deoarece la soluționarea acesteia instanța a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de

procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind menținerea sentinței de achitare.

7. Dezacordul recurențelor cu aprecierea probelor înfăptuită de către instanțele inferioare nu constituie o eroare de drept în condițiile în care instanța de apel a respectat normele de procedură penală la cercetarea și verificarea probelor, cu respectarea drepturilor la un proces echitabil al tuturor părților. Mai mult, argumentele din recursuri sunt identice celor din cererile de apel și au format obiect de judecare în instanța de apel, care s-a pronunțat amănunțit asupra acestora și a respectat prevederile art. art. 414-419 Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

8. Unul din punctele esențiale ale dezacordului recurențelor cu decizia instanței de apel a fost declararea de către instanțele de judecată a inadmisibilității unor probe. În acest sens vreau să menționez în special argumentele din recursuri prin care se susține că raportul de expertiză nr. CIF 10-067 din 28.05.2010, efectuat de autoritățile competente ale SUA - este legal, fiind admisibil, deoarece a fost obținut în conformitate cu prescripțiile din art. 533 alin. (1) pct. 3), 536 alin. (1), 538 Cod de procedură penală.

În opinia mea, instanțele de fond în mod absolut întemeiat au declarat acest raport inadmisibil ca probă, deoarece această expertiză a fost dispusă și efectuată într-o altă cauză penală și anume în cauza penală în privința lui Perju Ion (*a se vedea decizia 1ra-1080/2015 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 decembrie 2015*), iar în prezentul dosar pe marginea învinuirii lui Gumeniță Iacob acest raport de expertiză a fost anexat în copie la solicitarea procurorului, nefiind indicat în rechizitoriu în calitate de probă în susținerea vinovăției persoanei deduse judecății, așa cum prevăd normele procesual penale, iar în aceste condiții acceptarea acestui raport în calitate de probă întru constatarea vinovăției inculpatului ar constitui o gravă încălcare a dreptului la apărare al inculpatului Gumeniță Iacob. Mai mult, "anexarea" acestui raport și solicitările recurențelor de a-i conferi valoare probantă are loc în condițiile, când însăși materialul probator în baza căruia ar fi fost întocmit acest raport (originalele înregistrărilor video) lipsesc la materialele dosarului și nici nu au constituit obiect de examinare în instanțele de fond din motiv că nu au fost prezentate de către procuror.

Țin încă o dată să subliniez că aprecierea probelor nu este o eroare de drept ce ar constitui temei de casare a unei decizii a instanței de apel, mai mult, susțin că activitatea instanțelor de judecată cu privire la aprecierea probelor în dosarul în privința lui Gumeniță Iacob a fost una corectă și legală, iar remiterea la rejudecare a

cauzei de către instanța de recurs pe motive formale, fără a fi stabilit în mod clar ce erori anume a comis instanța de apel la examinarea cauzei, indicațiile date de către instanța de recurs pentru instanța de apel la rejudecare care se limitează la generalități, cu un accent asupra necesității unei noi aprecieri a probelor ”în conformitate cu legislația”, contravine dreptului la un proces echitabil al inculpatului, deoarece instanța de judecată nu este organ de urmărire penală și nu se manifestă în favoarea acuzării (art. 24 Cod de procedură penală).

Judecător

Toma Nadejda